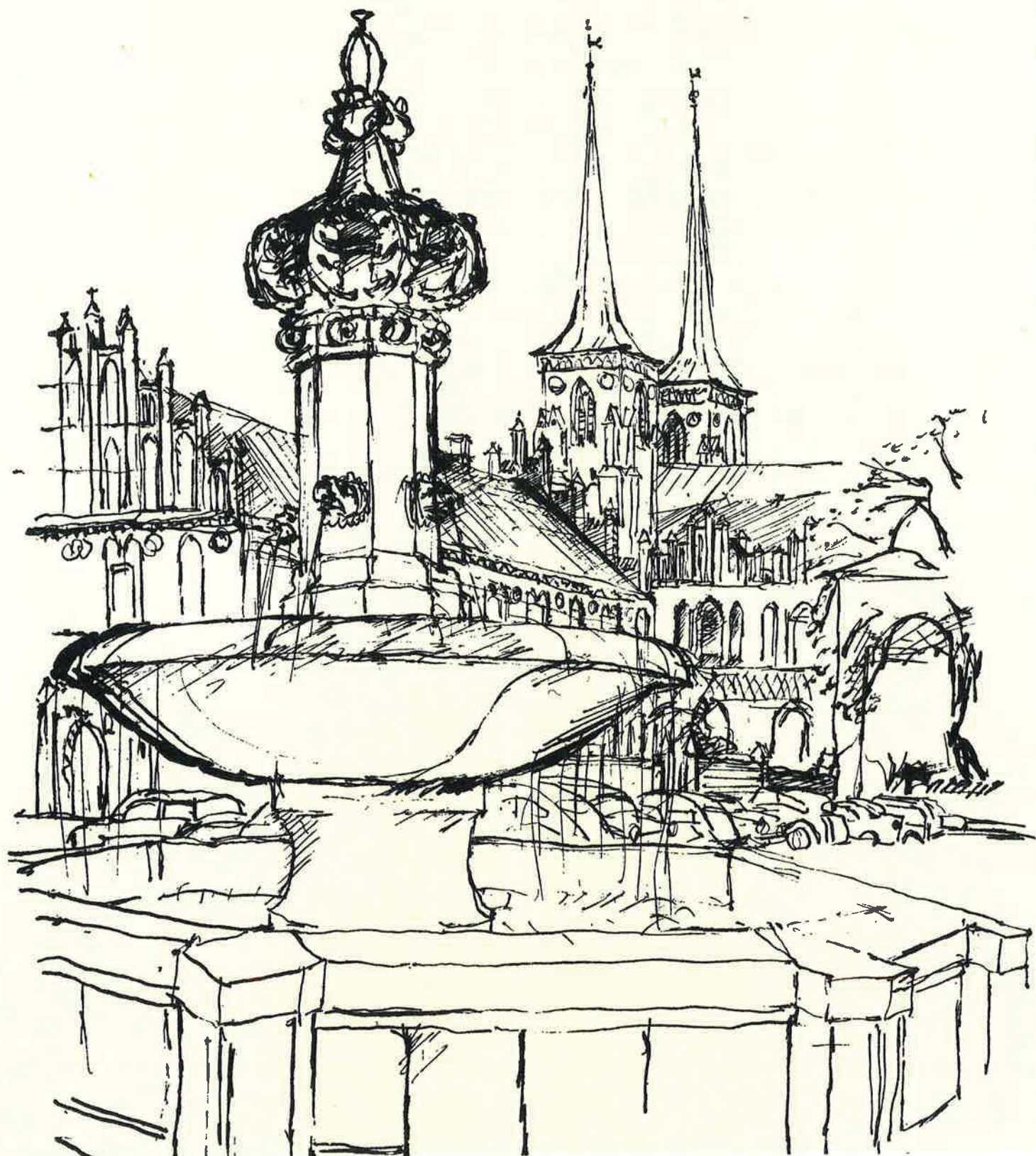

ROSKILDENSER SAMFUNDET

50

ROARS KILDE

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 48 - OKTOBER - 1966

Roskildenser-Samfundet 1916 - 28. oktober - 1966

Da fire studenter af årgang 1886 i 1916 tog initiativet til oprettelse af Roskildenser-Samfundet, fik tanken straks varm tilslutning fra både ældre og yngre årgange fra Roskilde Kate-dralskole.

De fire var: toldforvalter *Frans Djø-rup Bang*, Køge, herredsfuldægtig *Knud Johannsen*, Roskilde, rektor *Jakob Krarup*, Herlufsholm og stiftamt-mand *Waldemar Oxholm*, Nykøbing F.

De er her nævnt i alfabetisk række-følge, så Bang kommer først, og tilfæl-det har derved placeret ham rigtigt, for de tre andre har altid nævnt ham som ideens fader. Da den første besty-relse konstituerede sig, foreslog han imidlertid Oxholm som formand, og da Bang udnævntes til toldinspektør i År-hus, afgav han sit mandat. Da han i 1940 afgik ved døden, sluttede Oxholm sin nekrolog i „Roars Kilde“ med or-dene: . . . hans navn fortjener at be-vares i taknemlighed, så længe nogen glæder sig over, at der består et Ros-kildenser-Samfund.

Daværende rektor, dr. phil. *Henrik Bertelsen* stillede beredvilligt skolens so-lennitetssal til rådighed for den stif-tende generalforsamling den 28. okto-ber 1916 og påtog sig hvervet som di-rigent. Derved skabtes en tradition, som siden ikke er brudt, og som vi hå-ber fortsat vil kunne opretholdes. Ros-kildenser-Samfundets nære tilknytning til den gamle skole og samarbejdet med dens skiftende rektorer og lærerkollegier har været af vital betydning for vor

*Stiftamtmand, kammerherre
Wald. Oxholm, (st. 1886)
formand 1916—1945*

forenings trivsel gennem årene. Fra 1922 har Roskildenser-Samfundet haft den glæde at have en af skolens lærere i sin bestyrelse, lektor *Axel Werner* ind-til hans død i 1955 og siden da lektor *Svend Johannsen*. Vi håber, at denne værdifulde tradition vil kunne bestå fortsat.

Den første bestyrelse

Men tilbage til begyndelsen. Til den første bestyrelse valgtes stiftamtmand *Wald. Oxholm* (formand), lensgreve *Frits Ahlefeldt-Laurvig* (næstformand) herredsfuldægtig *Knud Johannsen* (sekretær), overlæge *A. Sjøberg* (kasserer), toldforvalter *Frans Bang*, adjunkt *Aage Willumsen*, mag. art. *Louis Hammerich*, stud. polit. *Dagny Høeg-Jensen* og stud. jur. *Holger Rørdam*. Dagen sluttedes med en middag på Hotel Prinsen og derved grundlagdes en anden værdifuld tradition, som er holdt i live til dato.

Fra og med 1919 formede denne årlige middag sig som et rusgilde med hvert års dimittender, både studenter og realister, som Roskildenser-Samfundets gæster. Fra 1930 kom også 50-, 40-

Lensgreve Fritz Ahlefeldt-Laurvig
(St. 1890)
formand 1945—47

og 25-års jubilarer med, uanset om de var medlemmer eller ej. Denne fællesfest for dimittender og jubilarer blev holdt til 1940, hvorefter det på grund af større afgangshold blev nødvendigt at gå over til to årlige fester: den traditionelle stiftelsesfest på Hotel Prinsen om efteråret i forbindelse med generalforsamlingen for medlemmer og jubilarer og en særlig dimittendfest for de unge i forbindelse med translokationen. Denne sidste fest holdes siden 1958 med skolen som medindbyder og omfatter også forældrekredsen. På grund af overvældende tilslutning har den måttet henlægges til Hotel Roars store sal, der hvert år fyldes. Vi er rektor *Tolderlund-Hansen* taknemmelig for hans medvirken til denne lykkelige løsning på vort problem med de stadig større afgangshold.

»Roars Kilde«

Nærværende nummer af „Roars Kilde“ er nr. 48. Når det ikke er nr. 50, har det flere årsager. Af økonomiske grunde kom bladet først i gang i 1922, men til gengæld var der år, hvor det kom ud to gange. Undertegnede redigerede de første 20 numre indtil 1939, da jeg blev afløst af vor nuværende formand, *Hans Rønø*, der klarede ti numre. 1949 trådte *Lise Nørgaard* til og redigerede de følgende fem årgange. Fra 1954 har *Karen Andersen-Rosendal* forestået redaktionen.

Udsendelsen af „Roars Kilde“ er en tradition, som næppe noget medlem af Roskildenser-Samfundet kan tænke sig foreningen uden. I bladet kan man følge vor forenings interne udvikling og orientere sig om de opgaver, den har påtaget sig. Af disse bør vel først og fremmest lånevirkens nævnes. Studie- og uddannelsesfonden skyldes initiativ fra de tidligere bestyrelsesmedlemmer landsretssagfører *Emil Fryd* og direktør *H. Sprechler*, vor senere formand, og blev sat godt i gang ved betydelige gaver fra overlæge *A.*

Sjøberg. I tidens løb har den hjulpet mange Roskilde-studer under studier eller anden uddannelse. Som omstående regnskab viser har den f. t. 43 udestående lån, så nytte gør den. På lånevirkksomheden, der tog sin begyndelse i 1924, har der aldrig været noget tab.

En tradition, der kan føres tilbage til 1927, er den årlige uddeling af præmier til dygtige gymnaster blandt skolens elever efter afholdt konkurrence. I mange år rejste vort tidligere bestyrelsesmedlem *A. Melby* til Roskilde for at overvære den årlige opvisning. Senere afløstes han af andre. Roskildenser-Samfundet er glad for denne forbindelse med skolens elever og håber, traditionen kan opretholdes.

Navnene på dem, der hvert år modtager Roskildenser-Samfundets gymnastikpræmier, kan læses i „Roars Kilde“, hvori også modtagerne af vore årlige legater: „Roskildenser-Samfundets legat“ og Wald. Oxholms legat“ nævnes.

I bladet kan man desuden studere dimittendlisterne, der stadig bliver længere, og jubilarlisterne, som redaktør *Poul Engelstoft* lige til sin død udarbejdede så pålideligt og grundigt som overhovedet muligt og derved skabte et værdifuldt grundlag for sine efterfølgere.

I „Roars Kilde“ kan man fordybe sig i skoleminderne ved at læse de erindringer, som samtidige, ældre eller yngre har nedskrevet, og man kan, takket være de skiftende rektors redogørelser for den udvikling, skolen har gennemgået, siden man selv sled skolebænken, bevare kontakten med hvad der sker på Domkirkepladsen.

Roskildenser-Samfundets aktører

Men jeg skal ærligt indrømme, at det stof, jeg oftest dvæler ved, når jeg kigger i gamle numre af „Roars Kilde“, er anmeldelserne af og billederne fra Roskildenser-Samfundets dramatiske underholdninger. Det er den side af vor forenings liv, jeg har været stær-

Direktør Harald Sprechler (St. 1910)
Formand 1947—1956

kest engageret i og har haft mest glæde af.

Det var min gamle „skolekammerat“ og journalist-kollega, *Carl Muusmann*, der tog initiativet og fik mig med fra starten. Vi begyndte med Roskildenser-Revyen 1925, som vi var fælles om, og fortsatte med Roskildenser-Revyen 1926, som jeg måtte klare alene, fordi „Musse“ på det tidspunkt opholdt sig som korrespondent i udlandet. Men i 1933 vendte han tilbage med en vaskeægte vaudeville „Hans og Trine i Trægården“, som helt igennem var hans værk. Året efter døde han, og jeg havde ikke mod til at fortsætte alene.

Men i 1943 skrev *Jørgen Andersen-Rosendal* et vittigt spex „Guderne ser“, hvori *Holger Nielsen* medvirkede, og da Rosendal rejste til Østen, overtog han en påbegyndt indstudering af en Holberg-komedie og fortsatte med en

række spex og revuer, hvortil *Lise Nørgaard* leverede hovedparten af de fornøjelige tekster. Det lykkedes at samle et ensemble af dygtige amatører, der ikke alene var fortrolige med den lette genre (som jo faktisk er den allersværeste), men også turde give sig i lag med Holberg, H. C. Andersen og Gustav Wied.

Det skal være mit jubilæumsønske, at det må lykkes at genoplive denne tradition, ved at unge nye talenter tager dette arbejde op til glæde for såvel os gamle som de yngre medlemmer.

Formænd

Roskildenser-Samfundet har i løbet af de 50 år, det har eksisteret, kun haft fire formænd: stiftamtmand, kammerherre *Waldemar Oxholm*, lensgreve *Frits Ahlefeldt Laurvig*, direktør *Harald Sprechler* og kirkegårdsinspektør *Hans Rønø*.

Inspektør Hans Rønø (St. 1922)
Formand 1956—

Jeg lavede engang en „kongerække“, der ser således ud:

Waldemar den Store	1916–1945
Frits den Gavmilde	1945–1947
Harald Hårderåde	1947–1956
Kong Hans	1956–

Det var en lykke for Roskildenser-Samfundet straks at få en formand som kammerherre *Wald. Oxholm* - og beholde ham i næsten 30 år. Oxholm var en forhandlingens mand - trænet gennem et langt livs offentligt arbejde. Han var ivrig for at rydde misforståelser til side, skabe gensidig tillid og udjævne modsætningsforhold. Han tog sjældent del i debatten, når der i bestyrelsen stod diskussion om et spørgsmål, men lyttede til medlemmernes udtalelser, for så som regel at finde just de forløsende ord, som alle kunne tilslutte sig.

Han var et meget charmerende menneske. Ved sin fine og hjertelige væremåde vandt han alle for sig, og fik derved en meget væsentlig andel i Roskildenser-Samfundets trivsel og vækst, for det er af afgørende betydning for en forening som vor, *hvem* det er, der fra første færd giver den sit stempel. Til fulde fortjener han „kongenavnet“: Waldemar den Store.

Lensgreve *Ahlefeldt-Laurvig* blev indvalgt i Roskildenser-Samfundets første bestyrelse og sad som næstformand, indtil han afløste Oxholm som formand ved dennes død i 1945. Han døde selv i 1947 og var således kun formand i to år. Hans kærlighed til Roskildenser-Samfundet gav sig tidligt udtryk i stor gavmildhed. Til rusfesten skænkede han i mange år hovedretten (gåsesteg eller dyreryg), for i de sidste fem år, han levede, at gå over til at betale hele kuverten incl. drikkevarer og drikkepenge for samtlige deltagere, og det var ham en stor glæde at gøre det. I sit testamente indsatte han Roskildenser-Samfundet som arving til renterne af en kapital på 10.000 kroner, at anvende efter eget ønske.

Han mødte altid til festerne i Roskilde, når ikke sygdom forhindrede ham deri, og blev ofte i byen i flere dage. At besøge Roskilde var for ham en valfart til ungdommens minderige steder. Han betragtede skoleårene som de lykkeligste i sit liv.

I mange retninger repræsenterede han en svunden tids ånd og dannelse. Alligevel kunne han frappere ved at lufte de mest uortodokse og yderligtgående anskuelser.

Det var Ahlefeldt en glæde i Roskildenser-Samfundet at møde påskønnelse og taknemmelighed. Jeg tror, jeg kan sige, at han trængte dertil, denne mand, der ved adel og rigdom var henvist til ensomhed, og for hvem ungdomsårenes kammeratskab derfor stod som det højeste.

Efter „Frits den Gavmilde“ trådte „Harald Hårderåde“ til i 1947. Kongenavnet hentyder ikke til hans personlige egenskaber, men udelukkende til de regeringsforanstaltninger, som det måtte blive hans tunge pligt at stå for. Efter Ahlefeldts rundhændede støtte skulle Roskildenser-Samfundet nu løse sine opgaver ved egne kræfter. Kontingentet måttet sættes op, og indskrænkninger og besparelser gennemføres, om Roskildenser-Samfundet skulle klare de vanskelige efterkrigsår. Sprechler gjorde, hvad der skulle gøres, ikke med hård, men med fast hånd. De to føreregenskaber, mandighed og myndighed, viste han sig som formand i udpræget grad i besiddelse af, men lagde derudover i alle forhold et fint kammeratligt sindelag for dagen. Sprechler var en meget afholdt formand, og det var med stor beklagelse, vi i 1956 modtog meddelelse om, at han af helbredshensyn så sig nødsaget til at træde tilbage – men vi véd, at han i sit otium følger Roskildenser-Samfundet med usvækket interesse.

Den sidste i rækken, *Hans Rønø*, har allerede været formand i ti år, efter at have siddet i bestyrelsen i tyve. Med tredive år på bagen i arbejdet,

véd han, hvad han har med at gøre. Han er den første formand, som bor i Roskilde, der straks ved starten blev fastslået som foreningens hjemsted. Han har derved den daglige kontakt med byen og skolen, og det er af betydning.

Skal han da ikke have et tilnavn? var der nogle, der spurgte mig ved hans tiltræden, men jeg har endnu ikke fundet et, der helt dækker hans personlighed.

At han har diktatoriske tilbøjeligheder, ved i hvert fald alle hans kolleger indenfor bestyrelsen, og det er sikkert også sivet ud i medlemskredsen, at han ikke er bange for at påtage sig alt, ordne alt, bestemme alt. I virkeligheden er den øvrige bestyrelse i det store og hele overflødig. Måske lige med undtagelse af redaktøren og sekretæren.

Det ville ikke være udtryk for kritik, men snarere for anerkendelse, om jeg døbte ham: Hans Diktator. Men den betegnelse har jo fået en odiøs klang, så jeg foretrækker at blive stående ved den titel, jeg ved hans „tronbestigelse“ foreløbig standsede ved: Kong Hans.

Holger Rørdam.

Det konstituerende Møde til Stiftelse af »Roskildenser-Samfundet« afholdes i Roskilde Lørdag d. 28. ds.

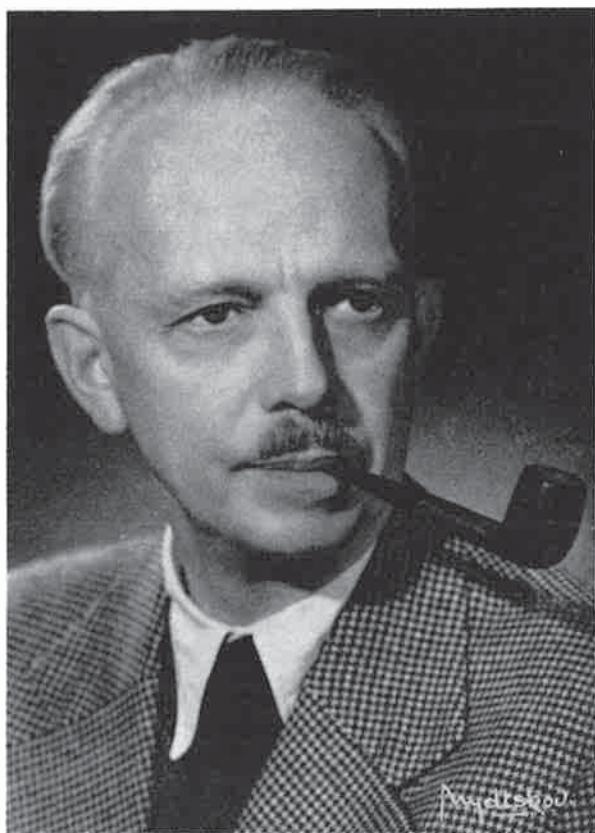
Man samles Kl. 2 $\frac{1}{4}$ prc. i Skolegaarden, hvorpaa Mødet med Rektors Tilladelse finder Sted i Solennitetssalen.

Efter Mødet vil der evtl. blive Lejlighed til at bese Domkirken m. m. — Kl. 5 $\frac{1}{2}$ Middag paa »Hotel Prinsen« à 4 Kr. pr. Kuvert (Fisk, Steg, Dessert, Rødvin, Kaffe). De, der maatte ønske at deltage i denne, bedes melde sig til Herredsfuldmægtig *Johannsen*, Roskilde, senest Torsdag d. 26. ds.

Roskilde, d. 20. Oktbr. 1916.

Komitéen.

Altid Leander, aldrig Jeronimus

*Holger Rørdam,
medlem af Roskildenser-Samfundets
bestyrelse fra 1916, æresformand fra 1956.*

Blandt de hæderkronede medlemmer af Roskildenser-Samfundet, der har været tilsluttet foreningen siden dens stiftelse, er der een, der nu ved 50-års jubilæet i højere grad end nogen anden fortjener foreningens hyldest og tak. Det er forfatteren, teaterinspektør *Holger Rørdam*, student 1912. Han har ikke alene været medlem i de forløbne 50 år, men tillige haft sæde i bestyrelsen i samme tidsrum. Det første er usædvanligt, det sidste enestående.

Ved den stiftende generalforsamling blev han indvalgt i bestyrelsen som ungdommens repræsentant, – og det har han været siden. Sådan føler i hvert fald hans bestyrelseskolleger det. Altid Leander, aldrig Jeronimus!

Ved Roskildenser-Samfundets 40-års jubilæums-generalforsamling blev Hol-

ger Rørdam udnævnt til æresmedlem, hvorefter bestyrelsen – for at bevare ham i sin midte – valgte ham til æresformand. Formand har han aldrig villet være, – ikke fordi han er arbejdssky, tværtimod har Roskildenser-Samfundet aldrig forgæves kaldt på ham, når et arbejde skulle gøres. Fra 1922 til 1938 var han „Roars Kilde“s dygtige redaktør, i mange år foreningens omhyggelige sekretær og som den kyn-dige teatermand, han er, ydede han blandt Roskildenser-Samfundets aktører en storartet indsats som primus inter pares. Herudover har han været skribent, taler, viseforfatter m. m. m.

Gennem alle årene har han bestandig været den samme venlige, hjælpsomme kammerat. De skiftende bestyrelsesmedlemmer har altid kunnet glæde sig over hos ham at møde samarbejdsevne og samarbejdsvilje, loyalitet og tolerance.

Hemmeligheden ved Holger Rørdam er, at han i alt, hvad han har gjort for Roskildenser-Samfundet, har haft sit hjerte med. Han har gerne villet tjene den forening, der altid har stået som komponent for det, som gamle Roskilde-elever føler for deres skole og det kammeratskab, de her oplevede.

Holger Rørdam er selv kammeraten par excellence.

Hans Rønø.

Tak fra skolen til det jubilerende Samfund

Selvfølgelig kan en skole leve uden sammenslutninger af nuværende og tidligere elever. Det har Roskilde Katedralskole gjort i 900 år.

Men det er ikke sandsynligt, at den lever lige så godt uden den slags.

Den skolehistorie, Roskildenser-Samfundet har bragt til veje, viser, at der til skolen har været knyttet mange betydelige pædagoger, og at mange af dens elever sidenhen har gjort sig udmærket gældende i samfundslivet. Men én ting har slået mig under læsningen af Ada Bruhn Hoffmeyers værk: Hvor har der mange gange været dårligt kammeratskab. Side efter side handler om, hvordan de store hundsede de små, og om de smås fryd, når de store en enkelt gang blev klapset af. Var eleverne så sluppet væk fra skolen, havde de øjensynlig ikke tanke for, at den og dens disciple kunne trænge til deres støtte.

I så henseende har tiderne været andre i vort århundrede. I skoleårene trives der et frodigt kammeratskab. Jeg véd godt, at de gamle synes, det var meget bedre i tyverne og trediverne. Det var det måske; jeg kan ikke vide meget om det, for dengang havde jeg ingen kontakt med Roskilde. Skal jeg slutte ud fra mine egne erfaringer fra søsterskolen i Haderslev, kan jeg ikke tro, at de har ret. Jeg synes, at der i dag trives et lige så godt kammeratskab som i min gymnasietid, om end under lidt ændrede forhold, skabt af den større elevmasse, derfor nok ofte begrænset til klasser eller grupper med fælles interesser. Hroar har fået adskillige konkurrenter, men det giver ikke mindre liv over feltet. Hvor ville det i gamle dage have mildnet luften mellem mesterlektianere og de andre, om man havde kendt noget tilsvarende.

Og hvor ville det have bidraget til at oparbejde et bedre klima, om skolen

Rektor G. Tolderlund-Hansen

havde været omsluttet af interesse og venlighed fra en stor kreds af gamle elever, som den er det i dag.

Det betyder mere, end de fleste enkeltmedlemmer af Roskildenser-Samfundet tænker sig. Mange melder sig vel ind fordi de synes, det kan være sjovt og hyggeligt at holde forbindelse med en institution, der lagde beslag på nogle vigtige år af deres liv, og med mennesker, de var kommet til at synes om. Og det er da også en legitim grund til medlemskab.

Men når jeg skal bringe en hilsen til Samfundet ved dets første store jubilæum, skal den især rumme en tak for, hvad det betyder for den levende skole.

Vi kan tænke på det rent konkrete: gymnastikpræmierne om foråret kaster glans over den side af vort arbejde. Det store stipendium ved transløkatio-

nen er trods pengeforringelsen mere end en symbolsk gestus. Dimittendfesten samme aften kunne ikke gennemføres uden Samfundets medvirken, og det er en fest, som betyder uhyre meget for arbejdsklimaet. Endelig vinterfesten for de yngste af de gamle og de ældste af de nuværende, et fortræffeligt bindeled mellem nu og før, ikke mindst når nuværende underholder de forhenværende, som det er sket de sidste år. Sidst, men ikke mindst: Låne- og uddannelsesfondet, som unge i disse år trods bedre legatmuligheder trækker stærkt på.

Det mindre konkrete er ifølge sagens natur vanskeligere at påpege. Lad mig nøjes med at sige, at i enhver gammel institution vil der eksistere traditioner, som man ikke uden gode grunde bør bryde, men som man heller ikke må føle sig bundet af uden sådanne gode grunde. For mig har snart ti års samarbejde med Roskildenser-Samfundet været ubetinget glædeligt. Jeg har gen-

nem det på en meget fornøjelig måde mødt skolens fortid – også en naturlig hægen om traditioner, man fandt værdifulde. På den anden side har jeg mødt levende forståelse for, at en skole ikke kan og skal være noget statisk. Den er underkastet udviklings lov, i vor tid en rivende udvikling, og den må med blikket på fremtiden søge at løse dagens opgaver, så godt den nu kan.

Fra denne skole bringer jeg Roskildenser-Samfundet en hjertelig hilsen, en tak for, hvad det har betydet, og et ønske om, at det i en uoverskuelig fremtid må trives og virke for den skole, vi alle holder af. Denne tak gælder i særlig grad dem, der i bestyrelse, bladredaktion og på anden måde har båret den betydelige byrde, det er at holde et så stort foretagende i gang. Det er et meget større arbejde, end de fleste medlemmer aner.

G. Tolderlund-Hansen.

Roskildenser-Samfundets hårde kerne

Ved sit 50-års jubilæum står Roskildenser-Samfundet så livskraftigt som nogen sinde. Medlemslisten, der udsendtes i 1965, indeholdt ca. 1350 navne, hvoraf der nu er ca. 1250 tilbage, idet ca. 100 blev slettet ved indeværende regnskabsårs begyndelse på grund af kontingentrestance. Selvom 1250 kun repræsenterer en mindre del af nulevende katedralskoleelever, er det alligevel mange i forhold til de fleste andre skolesamfunds medlemstal, endda særdeles mange, og så er det overvejende antal af dem endda gode medlemmer, d. v. s. trofaste medlemmer, der år efter frivilligt betaler deres kon-

tingent eller har gjort det een gang for alle. Kassereren sender ikke mere opkrævninger ud, for Roskildenser-Samfundet er kun interesseret i medlemmer, der ved at benytte det fremsendte indbetalingskort viser, at de selv ønsker at være det.

En stor tilfredsstillelse er det i medlemslisten at kunne konstatere, at Roskildenser-Samfundets medlemmer fordeler sig over samtlige afgangshold fra 1894 til 1965. Der er ikke eet år af de i alt 71, der ikke er repræsenteret, de første ti årgange af naturlige årsager kun med et enkelt eller nogle få medlemmer, men så tager tilslutningen fart

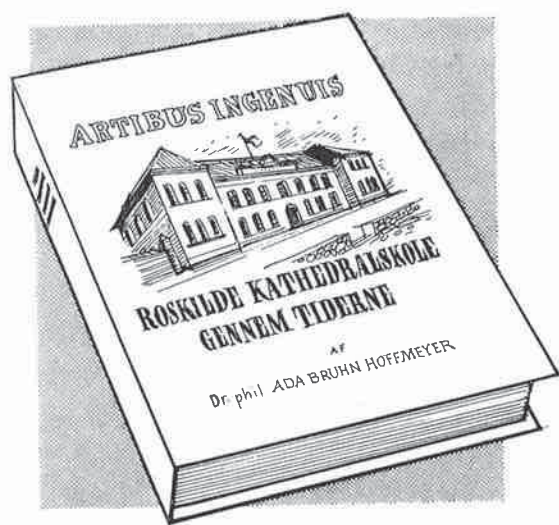
for at kulminere med de yngste årgange, der af flere grunde er de mest ustabile. Skoleminderne lyser stærkere senere hen end straks efter eksamen, man forlover sig med en skolen uvedkommende person eller det kniber med penge til kontingentet. Men er man een gang kommet tilbage og har oplevet det særlige frimureri, der trives mellem gamle elever fra Roskilde skole, bliver man som oftest hængende. Dette kan konstateres ved at sammenholde medlemslisten 1965 med de tidligere foreliggende. Det er stort set de samme navne, der figurerer under de respektive årgange, den hårde kerne af supermedlemmer, der gennem Roskildenser-

Samfundet ønsker at bevare forbindelsen med dets minderige skole og kammeraterne fra de tidlige ungdomsår. Disse medlemmer danner ryggraden i Roskildenser - Samfundet, og det er dem, man kan takke for, at foreningen er økonomisk velfunderet.

En undergruppe af dem lyser med særlig glans. Det er de ca. 150 medlemmer, der har afgang fra skolen i årene 1894-1916, altså før Roskildenser-Samfundets stiftelse. Adskillige af dem har været tilsluttet foreningen uden afbrydelse i de forløbne 50 år og bibringer derved i enestående grad Roskildenser - Samfundet pondus og aura.

Hans Røno.

In majorem gloriam scholæ roskildensis

Roskildenser - Samfundet nåede sit store mål, som det har arbejdet på siden 1934: at få værket om Roskilde Katedralskoles historie udsendt inden sit 50-års jubilæum, og ønsker sig selv til lykke dermed, ikke mindst fordi opgaven er løst ved egne kræfter, takket være medlemmernes offervilje gennem mange år. Det har været uforholdent at løbe rundt med klingbeutelen

for at tigge fonds og legater om støtte. Efter et salg på ca. 500 eksemplarer er der allerede nu balance på regnskabet, og det må siges at være overordentligt tilfredsstillende. Mon nogen skoleforening i Danmark gør os det efter? Ripenser-Samfundet udsendte i 1947 en 1. del af en skolehistorie i samme udstyr som vor. Den kostede bunker af penge, og skønt støttet af Carlsbergfondet, Ribe byråd, lokale pengeinstitutter m. fl. meget dyr i udsalg, medens vi har kunnet sælge vor for kun 30 kr. Der er nu noget særligt ved gamle Roskildeelever, der viser deres taknemlighed mod deres skole ved økonomisk at sikre et sådant værk, en stor og flot udstyret bog på 342 sider + 32 billedsider.

Der skal her bringes forfatterinden, dr. phil. Ada Bruhn Hoffmeyer, en hjertelig tak og en varm hyldest for,

hvad hun med dette fremragende arbejde har ydet til ære for Roskilde Katedralskole og til glæde for Roskildenser-Samfundet.

I skolens årsberetning d. å. anmelder forfatterindens gamle lærer, dr. phil. J. O. Arhning dr. Bruhn Hoffmeyers værk som følger:

ARTIBUS INGENIUS

Roskilde Katedralskole gennem tiderne

Af *Ada Bruhn Hoffmeyer*

Udgivet af Roskildenser-Samfundet -
Billedredaktion af *Hans Rønø* -
Roskilde 1965

Denne skolehistorie har haft forgængere. I skoleprogrammerne 1842-46 udgav skolens daværende rektor Søren Bloch „Bidrag til Roskilde Domscoles Historie“, og i programmet for 1906 kom Ludvig Heuers „Udsigt over Roskilde Domkirkes Historie i gamle Dage“. Om begge disse gælder tre ting: 1) De leverer fortrinlige bidrag til skolens historie; men allerede de indledende ord i disse skrifers titler: „bidrag til“ og „udsigt over“ viser, at der ikke er tilsigtet en fuldstændig skolehistorie, 2) deres behandling af den senere historie strækker sig kun nogle få år ind i 1800-tallet, og 3) de er ikke længere til at opdrive. Derfor følte man efterhånden stærkt savnet af en skolehistorie, der – i den udstrækning kilderne tillod det – redegjorde for alle væsentlige forhold skolen vedrørende gennem de skiftende tider og helt op til vor egen tid. Det er dette savn, fru Ada Bruhn Hoffmeyer har imødekommet med sin bog.

Det må siges, at hun har taget sig opgaven meget alvorligt. Man behøver blot at se på litteraturfortegnelsen, der omfatter over 100 bind og afhandlinger, for at forstå, hvilket kæmpearbejde hun har udført.

Forfatteren har sine meningers mod. Hun følger ikke den traditionelle opfattelse af middelalderen som en åndelig mørk tid, der først bringes til ophør, da „Evangelii klare dag“ toner frem, og heri må enhver, der har fordybet sig i middelalderligt åndsliv, give hende ret.

Vi vil i det følgende gøre opmærksom på nogle af de resultater, forfatteren har fremlagt i sin bog:

„Spiren til den senere katedralskole bryder frem ved foden af Kong Haralds trækirke og i tilknytning til denne“. Da trækirken bliver domkirke, bliver skolen katedralskole.

I middelalderen nåede domkirkeskolen et højdepunkt som kulturcentrum i Norden og besøgte af studerende ikke alene fra Danmark, men også fra de øvrige nordiske lande. Skolen var i stil med domkirkeskolerne i Canterbury, York, Bremen og Køln.

Den første rektor, der kendes navn på, hed Arnfast; biskop Absalon besøgte ham, da han lå for døden, og har givet en detaljeret beskrivelse af hans uhyggelige sygdom.

At domskolen i det 13. århundrede var en højt udviklet institution, fremgår af biskop Jacob Erlandsens gavebrev fra 1253, ifølge hvilket han giver 12 af de ældre disciple fra domskolen kost og logi i Helligåndshuset, for at de dér i fred og ro kunne koncentrere sig om deres studier. Biskoppen skænkede et kostbart bibliotek til hjælp for dem. Hvert år kunne to af dem, forudsat at de viste tilstrækkelig begavelse, opnå stipendium til et to-årigt studieophold i Paris eller ved universitetet i Bologna.

Roskildekanniken Peder Arnfast, der havde taget dr.-graden ved det teologiske fakultet i Paris, oprettede i 1284 et „Collegium Dacicum“ i Paris til hjælp for de danske studerende.

Det var ikke få Roskildestuderende, der i årenes løb studerede i Paris. En af dem var den højt begavede Jens

Grand (senere ærkebiskop), der i 1288 om Roskildedkirken skriver, at „den skænkede mig som dreng ofre af mælk“ hvermed han vel mener åndelig mælk.

Domskolen i Roskilde sendte et betydeligt større antal unge til universiteter i udlandet end de andre danske domskoler. I begyndelsen var det især til Paris, Bologna og Oxford, senere til tyske universiteter.

Selvfølgelig har domskolen haft en elementarskole; men den har også haft et højere uddannelsestrin, hvor domkirkens kanniker virkede som lærere. Mellem disse finder man europæisk berømte videnskabsmænd. Blot et enkelt navn: lægen Henrik Harpestreng, der døde i 1244 og blev begravet i domkirken. Det højere uddannelsestrin var en præsteskole, som vi med fuld ret kan kalde et teologisk fakultet, og herfra kunne de uddannede gå direkte ud i præstekald.

„Det lærde Roskilde var en kulturfaktor for Danmark i middelalderen“.

Hvad skolens elever – de såkaldte „skolarer“ eller peblinge – angår, var de delt i „pauperes scolares“ (de fattige skolarer) og „scolares superpelliciati“, der allerede var under videre uddannelse (jfr. ovf.) og gjorde tjeneste i domkirkens kor, iført hvide overklædninger (superpellicier).

Ved den årlige mindehøjtid (anniversarium) for dronning Margrethe skulle peblingene holde fri, have 1 tønde øl, 100 brød og „mad“ (d.v.s. kødmat) dertil, og om aftenen skulle de synge „Ave Maria, gratia plena“ for Vor Frue Alter i domkirken.

Mange andre træk fra middelalderen kunne fremdrages, men lad ovennævnte være nok.

Da reformationen kom med sine omvæltninger, blev en ny kirke- og skoleordning fastslået ved kirkeordinansen 1539 og 1542. Der var stadig samhørighed mellem domkirken og skolen i Roskilde.

Hvad sidstnævnte angår, indførtes

nu græsk undervisningsfag. Skoledagen begyndte kl. 6 morgen (iflg. en senere skoleordning skulle man begynde kl. 5,30 om sommeren). Hvis man, når børnene var 12 år, så, at de havde nemt ved at lære, skulle man beholde dem i skolen, til de var 16 år. Når de var nået så vidt, måtte man med stor omhu undersøge, om de egnede sig til videre studering.

Senere fulgte andre skoleordninger helt op til nutiden. Fremskridt og tilbagegang fulgte hinanden: Indførelse af bespisning på Duebrødre kloster for et større antal disciple, oprettelse af et „gymnasium“ med videregående uddannelse end latinskolens (som en overgang til universitetsstudium) og opførelse af en „Regens“ for skoledisciple (i lighed med Regensen i København) – og sidenhen bortfald af alle disse goder!

I den sidste del af den så indholdsrige og værdifulde bog gives en række gode levnedsskildringer af skolens rektorer: „de Schader og de Schnabeler“, Lysholm, Saxtorp, Tauber og Bloch o. s. v.

Meget fine, ja fremragende karakteristiker giver forfatteren af rektor Boëtius og lærerne fra hendes skoletid; hun viser her en skarp iagttagelsessevne, men åbenbarer samtidig sin egen dybe hengivenhed overfor den gamle skole og taknemmelighed for alt, hvad hun selv har modtaget af godt i den. –

Et gammelt ord siger, at „den har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær“. Denne forudsætning, kærligheden til den gamle skole, havde forfatteren fra sine unge år i skolen, og den har fulgt hende fra første til sidste blad i hendes skolehistorie.

J. O. Arhning.

De medlemmer, der endnu ikke har sikret sig bogen, kan få den portofrit tilsendt ved indsendelse af 30 kr. på vedlagte indbetalingskort.

»Den spinatgrønne hest«

Rektor Lauritsen fylder 90 den 25. oktober i år

Under og efter V. S. Lauritsen's tid som rektor ved Roskilde Katedralskole er der flere gange smukt og rigtigt blevet skrevet om hans store og fortjenstfulde arbejde med oprettelsen af skolens mindegange, om hans kamp for at erhverve Provstevænget til idrætsplads m. m.

Nu, hvor rektor V. S. Lauritsen bliver 90, vil jeg i stedet fortælle om hans grønne hest.

Engang fortalte han mig, at hans barndoms bedste legetøj var heste af træ. De var lige så levende for ham, som dukker var det for pigerne. De udviklede hans fantasi og gav ham ansvarsfølelse – han var jo deres herre.

En dag fik han en fin og stor gyngestehest med manke og hale af rigtigt hestehår foræret af sin far – *den var spinatgrøn!*

En grøn hest var en umulighed, den gjorde en til grin, når man sad på den, og den lille dreng skammede sig slemt over den i begyndelsen, men efterhånden blev han fortrolig med den. Den blev levende og smuk. Den blev hans, og han red glad på den, selv om de store drenge grinede ad ham og hånede ham. De fortalte ham, at heste skulle se ud som karruselhestene i Vardø: flotte, snehvide dyr med forbenene højt løftede til spring.

Han så de stejle karruselheste sidenhen. Flotte var de, *men de var jo døde*, konstaterede han. De stod jo fastgjorte med en stang under bringen til et drejehjul, der blev trukket af en rigtig hest.

Næh, måtte han så bede om sin grønne hest, – den var levende, den var skabende, den var sig selv!

Da rektor Lauritsen kom fra „opkomlingsbyen“ Herning til Roskilde Katedralskole i 1932, var han helt klar over, at han blev betragtet som en grøn

Rektor V. S. Lauritsen

hest – og det havde han ikke det fjerneste imod.

Vi er mange, der med glæde og taknemlighed tænker tilbage på vor skoletid under rektor Lauritsen's ledelse. Vi kom til at respektere og holde af denne mand, der aldrig lod sig spænde for nogens karrusel.

Han var fornem i sin spartanskhed – mild i sin strengthed – afstandskrævende i sin varme og inderlige interesse for enhver, der var i vanskeligheder – ildfuld og uortodoks i sin undervisning.

– Spurgte De, hvilken farve en hest bør have?

Spinatgrøn, selvfølgelig.

Grete Sieck.

Afsked med lektor Jespersen

Det vil sikkert forbausse mange at høre, at lektor *Jespersen* er ophørt med sin lærergerning på skolen på grund af alder.

I skolens årsskrift skriver rektor *Tolderlund-Hansen* i denne anledning om ham:

Ved det nye skoleårs begyndelse tager lektor *Frans Jespersen* afsked på grund af alder. I ham mister skolen en dygtig og meget samvittighedsfuld matematiklærer. Karakteristisk er det for ham, at da man for tre år siden skulle i gang med det nye gymnasiums væsentligt fornyede matematikundervisning, var ingen ivrigere end han i den studiekreds, fagkollegerne ved skolen dannede, og i sommerferien før starten sad han i sin have og gennemregnede opgaver i hundredvis. Det skal der noget til, når man véd, at man kun kommer til at køre løbet én gang. Lærerkollegiet mister et af sine hyggeligste medlemmer. Hans ordspil er både berytgede og berømte, hans hjælpsomhed almindelig påskønnet. Af kolleger som elever vil han blive fulgt til dørs med megen taknemmelighed. Og han skal nok blive husket i sit otium.

★

En af lektor Jespersens kolleger ved skolen, lektor *Håhr*, har venligst sendt Roars Kilde følgende omtale:

Lektor *Jespersen* har i sommer taget sin afsked fra Roskilde Katedralskole.

Hans data er i korthed følgende: Født 1898, student fra Ordrup 1916, cand. mag. 1923 (matematik og fysik). Efter et år som adjunkt ved Birkerød Statsskole og ti år ved Rønne Statskole kom han i 1935 til Roskilde, hvor han blev lektor i 1941 og „lektor 26“ i 1963.

Det er vanskeligt, for ikke at sige umuligt, inden for en lille notits' rammer at tegne et blot nogenlunde vellignende portræt af lektor *Jespersen*;

dertil er han for alsidig og vidtspændende.

I forbindelse med hans lærergerning må man med beundring fremhæve hans pligtopfyldenhed. At han i sin lange karriere som skolemand så at sige ingen forsømmelser har haft, kan han naturligvis takke sit gode helbred for, men den omhyggelige planlægning af og grundige forberedelse til undervisningen, som altid har præget hans arbejde, er simpelthen forbilledlig. Lektor *Jespersen* nåede inden sin afsked at være med til at dimittere det første hold studenter efter den nye gymnasieordning, der jo ikke mindst for matematikundervisningens vedkommende betød en ret krævende ændring, og – stadig levende i sit fag – deltog han ivrigt i „efteruddannelsen“, bl. a. i studiekredse sammen med sine fagkolleger.

Foruden at være en samvittighedsfuld og dygtig lærer har lektor *Jespersen* også været en forstående lærer (vi kolleger ved det bl. a. fra lærermøderne) og en morsom lærer; både elever og kolleger vil altid huske hans vittige omgang med sproget, der i tidens løb

har ført til en mængde af de specielle morsomheder, som her på bjerget går under betegnelsen „Jesperitter“!

I sin fritid dyrker lektor Jespersen mange og yderst forskelligartede interesser: meteorologi og filosofi, rejser og musik, for blot at nævne nogle ganske få. Han foretrækker nu som i sin ungdom bjerglandskaber (Zermatt er næsten blevet hans ferieadresse!), og som

den ivrige og ægte stryger han er, føler han lidt medlidenhed med de stakler, der kun spiller klaver, hvorfor han da også er allerbedst tilpas med en violin under hagen – og helst i en strygekvartet.

Vi savner vor gode kollega „Jesper“ på Roskilde Katedralskole og ønsker ham et lykkeligt otium.

Carl Håhr.

Minder fra Roskilde

Roskildenser-Samfundets ældste medlem i anciennitet, civilingeniør Holger Varder, der forlod skolen med 4. classes hovedeksamen i 1894, har sendt „Roars Kilde“ nedenstående artikel om årlige minderejser til Roskilde efter at have opholdt sig i udlandet i en lang årrække.

Under en oprydning fandt jeg nogle hefter af „Roars Kilde“, og det kaldte minderne frem, minder fra et langt liv.

Jeg er 88 år gammel, og jeg har oplevet mangt og meget, både godt og ondt.

Jeg har minder fra min barndoms præstegård og fra studietiden ved Polyteknisk læreanstalt. Jeg har minder fra 36 år som brobygger i Amerika og fra et langt og lykkeligt otium i Charlottenlund, men det er minderne fra skoletiden i Roskilde, der står klarest for min erindring.

Efter min hjemkomst til Danmark foretog jeg en årlig pilgrimsrejse til Roskilde, mine kæreste minders by.

Når jeg kom på min pilgrimsrejse, gik jeg langs jernbanen og derpå ned ad Hersegade. Der til venstre lå professor Kornepus hus, hvor jeg flere gange havde været gæst. Det var uforandret. Præstegården til højre, hvor min svoger, pastor Wiese, havde boet, var også uforandret. Længere fremme til venstre lå det lille grå hus, hvor jeg hav-

de boet hos familien Lindhard. Min fader havde boet hos den ældre generation af familien Lindhard, da han gik i skole i Roskilde.

Jeg bøjede af til venstre og fandt den vej, som jeg 70 år tidligere havde fulgt dagligt, når jeg gik til skole. Allehelgensgade hedder den, hvis jeg husker rigtigt. Den store røde borgerskole lå der endnu, og overfor agent Borchs røde villa. Der havde jeg også været gæst.

Der var meget forandret på torvet, men Rådhusets og Duebrødre Klosters smukke facader var, som jeg huskede dem. Jeg gik videre ad Fondens Bro til kirkepladsen. Domkirken var lige så imponerende, som den havde været for skoledrengen, og skolen og rektorboligen var uforandrede.

Jeg kikkede ind i skolegården og gik derpå ad Ll. Maglekildestræde til skolens boldplads, der var nøjagtigt, som jeg huskede den. Den gang havde den været tennisbane, nu spilledes der håndbold. Der var netop et spil igang, og jeg stod et kvarters tid som en interesseret tilskuer.

Jeg gik videre ned til Maglekilde, hvor Neptun udspejlede det evige kildevæld som i gamle dage.

Min vej førte mig tilbage til kirkepladsen med den smukke udsigt over fjorden. Jeg gik ned ad Tuttesti med de gamle allétræer. Der var uforandret. Sprøjtedrengen

stod der endnu, selv om han ikke sprøjtede mere. Nu er han vist forsvundet. Jeg vil savne ham, hvis jeg kommer til at gå ned ad Tuttesti igen, hvad dog næppe sker.

Jeg bøjede af til højre og gik forbi den smukke Bypark ned til Sct. Ibs kirke og op ad Sct. Olsgade. Ved det gamle forlystelsessted, som blev kaldt Trægaarden, fulgte jeg en sti til venstre, og der fandt jeg, hvad jeg søgte: mine drengears legeplads. Det var en lille eng, som var overgroet med ugræs og ukrudt og med en bæk i et dybt leje, kantet med piletræer. Brudeengen hed den. Drengviddet indskød et s og kaldte den Brudesengen. Jeg fandt det sted, hvor jeg havde haft mit store slagsmål med sekundanter på begge sider og havde fået de klø, som jeg vistnok havde fortjent. Brudeengen var uforandret, overset af tidens omskiftelser.

Tæt ved lå den smukke og velholdte gamle park, som kaldes Klostermarken. Den var også glemt af tiden og af mennesker. Jeg så ingen i den frodige og fredfyldte park, hvor jeg sad en halv time på en bænk og drømte. De tre små søer, hvor vi i sin tid havde løbet på skøjter, var der endnu, og det forekom mig, at svanerne på den største sø var de samme som 70 år tidligere. Svanen er naturens skønneste og stolteste skabning.

Når jeg tænker på Roskilde, foretrækker jeg at mindes det lille grå hus i Hersegade med gravenstentræet i gården, Brudeengen og svanerne i Klostermarken.

Lad mig slutte disse minder med at for-

tælle en lille humoristisk episode fra skoletiden, som står lyslevende i min erindring.

Jeg kunne ikke oversætte min Cicero en dag, og før latintimen begyndte, sagde jeg til en kammerat: „Hvis jeg kommer op, siger jeg, at jeg har hovedpine“. Da latinlæreren kom ind, sagde den hjælpsomme kammerat: „Hr. Mikkelsen, Holger har en skrækkelig hovedpine“. „Så gå hjem“, sagde Mikkelsen, „gå hjem“. — Og jeg luskede hjemad.

Da jeg gik henad Fondens Bro, så jeg den strenge rektor Krarup komme mig i møde. Mine ben kunne knap bære mig, da vi nærmede os hinanden. Rektor forhørte mig, og jeg måtte simulere hovedpine. Jeg så vist ud som selve den dårlige samvittighed, og rektor troede mig sikkert heller ikke. Han rystede på hovedet og vendte mig ryggen.

Jeg skammede mig.

Holger Varder.

Ovenstående artikel røber, at Holger Varders minderejser til Roskilde må ligge adskillige år tilbage i tiden, for store forandringer er sket siden da. Professor Kornrup's hus i Hersegade er nedrevet, og Christian Stigaards bogtrykkeri er opført i stedet for, præstegården i samme gade er blevet restauration og foreningslokaler, Maglekildes vand indgår nu i byens vandforsyning, så Neptun-hovedet gaber tomt, „Trægården“ rives ned i disse dage for at give plads for en boligkarré, og Brudeengen er blevet en del af Klostermarken.

Red.

Til dimittenderne 1966

Når I alle modtager „Roars Kilde“ med billeder af jeres hold, er det for at animere jer til at blive medlemmer af Roskildenser-Samfundet.

Kontingentet er kun 8 kr. om året de før-

ste 8 år efter afgang fra skolen, og man bliver medlem ved at udfylde og afsende vedlagte indbetalingskort med angivelse af navn, adresse og ekamen (student eller realist), altså S. 1966 eller R. 1966.

Linden i skolegården, fotograferet i sommer. Det er i år 40 år siden, den blev plantet af rektor Boëtius med en tale, rig på symbolik og latinske citater, for at markere, at skolens nye øst- og sydføj nu var taget i brug. Den spæde lind fra 1926 er, som billedet viser, på 40 år blevet til et anseligt og fagert træ, der allerede i mange år har kunnet kaste kølende skygge over den solstegte skolegård.

Den nye gamle skole fylder 40 år

Også vor gamle skole jubilerer, idet det i år er 40 år siden, ombygningen og udvidelsen af bygningen fra 1842, der begyndte i april 1922 med nedrivningen af frk. Jansens hus på hjørnet af Bondetinget

og Skolegade, var lykkeligt tiløndebragt. Den 14. januar 1926 plantede rektor lindetræet i skolegården som tegn herpå, og den 26. oktober samme år, da der var gjort rent efter den sidste håndværker, fandt den høj-

Skolegården før ombygningen.

tidelige indvielse sted med en mængde officielle gæster.

Kl. 14 befandt elever og lærere sig i de respektive klasse- og faglokaler til beskuelse for honoratiores, der anført af rektor førtes rundt på skolen for at beundre resultatet af 4½ års møje.

Kl. ca. 15 var alle, både gæster, lærere og elever, samlede i den nye festsal, hvor der først blev sunget en salme, hvorefter rektor Boëtius talte for kongen. Derefter havde byggeudvalgets formand, kontorchef Barfod, ordet for at aflevere skolen til ministeriet, hvis repræsentant, departementchef Graae, lod den gå videre til rektor Boëtius, der modtog den på egnede og kommende rektorers vegne med tak til alle sider. Højtideligheden sluttedes af rektor med et leve for Danmark.

Om aftenen samledes skolens gæster, eleverne og disses forældre til en festlighed på skolen med efterfølgende dans til kl. 24. Om denne fests forløb giver vi ordet til Roskilde Avis' høj-akademiske og konservative medarbejder anno 1926: Den spøgefulde.

I Tidens Aand.

Da Kathedralskolens Elever for første Gang traadte Dansen i Skolens nye, smukke Sal.

Efter den højtidelige Indvielse af Kate-dralskolen i Gaar Eftermiddags fandt der i Aftes et Bal Sted for Eleverne i Skolens nye, smukke Festsal.

Medens Efteraarsstormen og Regnen piskede over Domkirkepladsen og dens Om-givelser, rullede tidlig paa Aftenen Bil efter Bil op foran Skolen, ud sprang fine og fikse Baldamer af unge og meget unge Aargange, fulgt af Mo'r og Fa'r, Dagens Marskaller viste hurtigt og stille, hvor Garderobeplad-serne var, og hurtigt fandt Ballets unge Damer og Herrer op i Salen, hvor Musikdirek-tør Sørensen og hans Hjælpere spillede løs, den ene moderne Melodi efter den anden: Barcelona, Valencia, Drengepigen . . . og

hvad de nu hedder, disse Melodier med de lokkende Toner, som faar Danselysten vakt.

Som altid ved et Skolebal blev Traditionen overholdt: Mødrene og Fædrene formelig belejrede det Stykke af Salen, som strækker sig nogle Alen frem fra Indgangsdørene. Med Stolthed fulgte Forældrene deres søde og pyntede Børns Dans. Mange Par var paa Gulvet, vuggende sig til de blide Toner. Jeg stod ved Siden af en ung Frue. Hun stod paa Taaspidserne for at se et Blik af den dansende Ungdom.

— Tror De, sagde hun pludselig, der er nogen, som danser Charleston? Den Dans vilde jeg saa gerne se. Tilsidst blev det nødvendigt, at Rektor meddelte de ikke-dansende — Gæster og Forældre — at der var interessante Klasseværelser at bese, blot man gik ned gennem en lang Gang (desværre gik Lyset ud nogle Gange i bemeldte Gang og tilstødende Værelser, men Situationen klaredes ved Hjælp af Stearinlys og godt Humør). I et af Klasseværelserne fremviste Lektor Christensen Lysbilleder og gav forklarende Tekst til.

Rektors Opfordring hjalp, der blev for en Stund mere Plads i Salen, Lektor Christensen kunde hurtigt melde fuldt Hus.

Ved 9-Tiden samledes Gæster og Forældre i Gymnastiksalen. Da jeg i Regnvejrgik ned ad Trapperne i Hovedbygningen og over Gaarden, kom en af Byens kendte og gode Borgere (af politisk Overbevisning radikal) op på Siden af mig og spurgte: Hvem var den stærkt dekorerede Herre, der stod ved Døren. Han havde en stor Orden om Halsen, tre—fire Stykker paa Kjoleopslaget?

— Nej, véd De nu hvad, lød mit Svar, véd De ikke det. Det var jo Deres Partifælle, tidligere Byraadsmedlem og Rektor i Roskilde, nuværende Undervisningsinspektør, Dr. Berthelsen.

— Var det ham med alle de Ordener, spurgte den radikale Borger og saa tankefuldt hen paa mig. — Ja, lød mit Svar, der kan De se, Principper — det med Ordener — har man kun for at bryde dem.

I Gymnastiksalen blev der budt Vin, Kransekage, Cigarer og Cigaretter. Rektor

Radering af Peder Holm 1922. Til højre det gamle hus med frk. Jansens slikbutik.

Boëtius bød velkommen og udtalte sin Glæde over at være sammen med saa mange af Forældrene og Skolens Venner. Et Leve for Børnene, Eleverne (Kraftige Hurra). Undervisningsinspektør, Dr. Berthelsen (den ovennævnte gode radikale Borger betragtede med største Interesse Sct. Olavsordenens Kommandørkors, Doktoren bl. a. bar, og betroede mig slet ikke at være Modstander af Ordener), talte for Katedralskolen, Lærerstaben med Rektor i Spidsen, Skolens særegne Aand, for hvilken Roskildensersamfundet er et saa ypperligt Udtryk, og sluttede med et Leve for Skolen. Det var tredje Gang i Gaar, Roskildensersamfundet blev smigrende omtalt, om Eftermiddagen havde Departementschef Graae og Rektor Boëtius gjort det. Samfundets Repræsentant, Sagfører Johansen, fandt da ogsaa Lejlighed til at sige mig, han følte sig umaadelig stolt og smigret paa de 600 Medlemmers Vegne. — Departementschef Graae udbragte en Skaal for Rektor. Tak, svarede denne fra Salens Baggrund, efter at Hurraraabene var forstummet. Greve

Knuth talte for Skolens udmærkede Lærerstab, for hvilken Tale Lektor Ingerslev kvitterede med et Leve for Skolens Bygmestre og Haandværkere.

Efter at Rektor i den Sal, hvor Eleverne var samlet, havde overbragt en Hilsen fra Forældre og Gæster, begyndte Ballet igen. Men nu var Tidspunktet ret sent, så de københavnske Gæster, (der iøvrigt havde været Skolens Gæster ved en fin Middag paa Hotel „Prinsen“) bilede til Toget. Med lange Øjne fulgte vor ovennævnte radikale Medborger og Bysbarn den ordensprydede Partifælle, Dr. Berthelsen, dér denne gik ud af Salen...

Da jeg selv forlod den vellykkede Fest, kæmpende mig frem mod den genstridige Blæst og dito Regn, mumlede jeg for mig selv: Rektor fik Sukces paa denne Indvielse, sikkert ud fra det gamle Ord: *Dulce est desipere in loco*, paa Dansk: *Søder spøgen i rette Tid*.

Ja, netop... i rette Tid. I Dag hviler Eleverne ud, i Morgen begynder Arbejdsdags paany. *Den spøgefulde.*

En fodtur på 5000 kilometer

Min mor anbragte en stor sløjfe på toppen af mit hovede, gav mig en lyseblå kjole på, og så fik jeg en brun skoletaske af imiteret krokodille i hånden. Ude på verandaen blev jeg stillet op til fotografering, og derefter gik jeg første gang min skolevej.

Vejen fra de huse, vi boede i, til de skoler, vi gik i, var altid omkring en kilometer lang. Det blev to kilometer frem og tilbage cirka 250 dage om året, altså 500 kilometer pr. år, og da jeg gik sådan frem og tilbage i ti år, blev det til 5000 kilometer. Så for den sags skyld kunne mine forældre ligeså godt den morgen i august 1923 have bedt mig om at spasere ligeud, og så var jeg ved den samme kraftanstrengelse nået ned til et sted midt i Afrika. Tager vi svinkeærinderne med og turene hjem i spise-frikvarteret, var jeg måske endda kommet til Sydafrika, hvad jeg så ellers skulle der.

Var jeg gået til venstre, var jeg endt langt ovre i Kina, og det havde sikkert været umådelig underholdende og lærerigt. At tænke på at gå til højre var udelukket. Der lå vandet, og selvom vor religionslærerinde Busse på Roskilde Pigeskole sagde, at Gud kunne gå på det, var det højst tvivlsomt, om eksperimentet også ville lykkes for Jensens Lise.

★

De første tre tusinde kilometer af min skolevej blev travet til og fra Pigeskolen. Selvom jeg vil fastholde, at Katedralskolen, der tegnede sig for desidste to tusinde kilometer, nok var mest underholdende som skole, var vejen til pigeskolen ulige mere spændende. Den var ligesom brolagt med dramatik. Fjendtlige stammer færdedes bag blinde plankeværker, og store farer lurede

bag porte og facader, og både på vejen til og fra skulle vi forbi Absalons Skole, hvor børnene gik i skole på sære tider og ikke nær så længe som vi.

Derfor forekom de os at være særlig udvalgte, og jeg begreb aldrig rigtig, når frøken Bigler forjættede dovne elever, at de — om ikke de oppede sig — ville ende i Borgerskolen, som det hed. Det skulle vist opfattes som en trusel om det, der var værre end døden. Men for mig var livet bag Absalons skolestakit sært tiltrækkende. Dels fordi der var så mange interessante slagsmål på gårdspladsen og ved skoleporten. Dels fordi det tilsyneladende var tilladt at lege himmelspjæt i frikvartererne, en glæde, der var pigeskolens elever forbudt. Ikke bare fordi vi kunne komme til skade ved denne leg, hvilket ville se sjusket ud i skolens årsberetning, men også fordi vi under vort spræt mod himlen kunne komme til at vise vore bukser — de mørkeblå med lådden vrang — hvilket ville ødelægge såvel vort som skolens gode navn og rygte.

Udfra de samme motiver var det os forbudt at tage en kane hjem ved vintertid. Da kom landmændene ind til mejeriet overfor pigeskolen med mælk på store hestetrukne arbejdsslæder, og når de — befriet for deres last — bevægede sig op af Borgerdigets let skrånende vejbane, var det en smal sag at springe på mederne og blive stående til vores og kanens veje skiltes. Da vi boede omtrent der, hvor vejen deler sig mod Holbæk og Ringsted, var vi — det vil sige min søster Gerda og jeg — næsten altid sikre på at få slædelejlighed hele vejen, og en sådan chance lader intet barn gå fra sig. Hvor ofte har vi ikke bestaget mederne under trusler og råb fra nidkære lærerinder, som fandt det rimeligt, at vi bevægede os alle de 5000 kilometer ved egen kraft. Men ingen magt på jorden, selv ikke anmærkningsprotokollen, kunne afholde os fra disse vidunderlige kaneture på vinterdage, der helst skulle nydes af børn uden voksen indblanding.

★

Til den første skolevejs svinkeærinder hørte det lille sving op forbi Absalon Skoles

fascinerende skolegård, hvor det herlige liv udfoldede sig for vore misundelige øjne. Men for at nå så vidt måtte vi passere Blegdammen, der var fjendtligt område. Thi her hærgede en børneflokk, ved siden af hvilken Djengis Khans vilde horder var at regne for et veritabelt fredskorps. Dens anfører var en lang tynd pige, der gik under navnet Bedstemor, fordi hun manglede de fleste tænder. Vi var stærkt hæmmede i vore udfoldelser, fordi vi var i mørkeblåt, der skulle holdes nogenlunde pletfrit, og bar hat med opsmækket matrosskygge, elastik under hagen og bånd, hvorpå der stod M/S Tordenskjold. I en sådan mundering er man ikke meget værd i åben kamp, så det var vor taktik at holde os i nærheden af lærerinderne på dette stræk, dog alligevel på så tilpas afstand, at de ikke bemærkede affyringen af vort hemmelige våben. Det var slet og ret ordet *Bedstemor*, hvislet sidelæns ud af et ansigt, der ellers var lagt i skinhellige folder for det tilfælde, lærerinderne skulle finde på at tilkaste os et blik.

Det vil være historisk ukorrekt at hævde, at vi gik af med sejren i den sidste ende. Den kolde krig bølgede længe frem og tilbage, men tilsidst rettede Bedstemor det sidste raffinerede stød mod sine modstandere. Hun kom helt uventet tilsyne i et tagvindue i et af Stødens små lave huse og hældte et enormt fad skidenvand ned over vore hoveder. Mens vandet skvulpede i vore hatteskygger som i en tagrende, løb vi brøllende hjem. Til al overflod blev vi idømt stuearrest, da vi fortalte, hvorfor båndet med M/S Tordenskjold var blevet skjoldet.

Siden har jeg tit tænkt på, hvordan det egentlig er gået Bedstemor. Hun har sikkert fået tænder siden, og det skulle slet ikke undre mig, om hun i kraft af sine taktiske evner har fået en betroet post indenfor de kvindelige værn.

★

I de år, vi trådte det første par tusind kilometer af vor skolevej, har vi sikkert lignet en flokk små Guds engle; det fremgår ihvertfald af gulnede billeder. Og det giver mig en anelse om, at små piger i virkelig-

heden er allermest modbydelige i den alder, da de ser alleryndigst ud.

Senere, da vi blev ranglede og fik tandbøjler og rygseler og hvad mødre ellers monterede på deres døtre i de tider, og tøjet begyndte at daske uflatterende om os, blev vi mere fredelige, og da viiede vi cirka tusind kilometer af skolevejen til en højere sag, nemlig støtte af de lokale skomagere. Min søster Gerda og Ellen Weilby og jeg gik ikke længere hjem fra skole, men sparkede os hjem. Vi opsamlede en stor flad sten, som vi skiftedes til at sparke fra flise til flise. Det gjaldt om, at den ikke kom udenfor eller rørte flisemellemrummene. Stenen fulgte os dag ud og dag ind. Vore skosnuder på højre fod holdt sjældent mere end et par uger, og vore forældre halede os til fodspecialister og andre kapaciteter for at høre videnskabens mening om disse særlige skader.

Vi blev ved med at sparke sten, indtil vi blev så gamle, at vi med større udbytte kunne lejre os udenfor chokoladeforretningen Teddy og modtage negerboller af drenge. Derefter blev det aldrig mere det samme for skomagernes. Desuden var vi begyndt at cykle til og fra Katedralskolen, og det bragte nye sportsmomenter ind i vores tilværelse. Nu gjaldt det ikke bare om at komme frem og tilbage ved skoledagens begyndelse og ende, det var også et princip at nå hjem i spisefrikvarteret og helst i så forrygende en fart, at der blev mindst tyve minutter til hjemmeliv. I al den tid, jeg gik i skole, havde jeg nemlig en sikker fornemmelse af, at alle de morsomme ting derhjemme skete, mens vi var borte mellem kl. 8 og 14, så det var bare om at holde sig til så meget som muligt i dette interval.

★

De sidste tusind kilometer af min skolevej blev ikke så meget præget af episoder som af fornemmelser, der endnu melder sig som minder eller drømme. En forårsdag, når det dufter på en bestemt måde på Steenwinkelsvej på Frederiksberg, kan jeg vende tilbage til den første cykledag i april, når skolevejen duftede af ribes og forsythia

og muld med grøde i. Ser jeg en flok skolebørn stable cykler foran en slikbutik og larme foran disken, så rejser jeg tilbage gennem tiden og står selv foran en cykelstak ved chokoladebutikken Teddy og bivåner, hvordan Nete Petersen fra Køge i fin stil vinder et væddemål om at æde ti nougatmætter. Gevinsten var mætterne, og nu i min høje alderdom kan jeg godt se det ulogiske i, at man kunne æde sig en kvalme til for at få samme kvalme som præmie, men dengang så vi anderledes på det.

Iøvrigt var det helt formidabelt, hvad der kunne være i os efter skoletid. Efter soldetur hos Teddy gjorde vi ofte en pause hos en bager i Ringstedgade, der solgte en hel basse-stang for 30 øre. Den delte Gerda og jeg, og den slog nogenlunde til, indtil vi nåede hjemmet. Da der på dette tidspunkt endnu var en halv time til vi skulle have kakao med sigtebrød, hengav vi os til kompositionen af enorme sandwich med så mange modstridende smags-elementer, at selv amerikanere aldrig har smagt noget tilsvarende.

Jeg drømmer også sommetider om min skolevej fra de sidste skoleår. Der er altid noget om, at jeg er i sidste øjeblik, og at jeg ikke har haft tid til at læse mine lektier endsige ordne bøgerne i min skoletaske. Det er en drøm, der forbavser mig meget, for selvom den stemmer aldeles overens med virkeligheden, så plagede denne tilstand mig aldrig, mens jeg gik i skole. Jeg mødte hver morgen ligeså ubekymret, som jeg var uforberedt, i en fast og sikker tro på, at det hele nok ville flaske sig.

Freud ville sikkert være i stand til at få meget ud af, at jeg nu, mere end tredive år senere, ved nattetid betræder min skolevej med angst og bæven, fordi jeg stadig ikke har læst.

Lise Nørgaard.

◆ ◆ ◆

Pigegymnastik

1926

*Arme bøj og arme stræk,
ud til højre, ned til venstre,
løfte knæet,
hold balancen,
en, to, tre, se lige ud!
Retning,
fremad,
vend omkring,
fremfald, udfald, indfald.
Hvil!
Hen ad bommen,*

*ryggen ret,
knæ dybt bøj — — stræk langsomt op.
Sus i skørtet,
op i ribben,
ud med benet.
Alle ret!
Fremad march, gå ud, klæd om.
Intet bad, men sved på kroppen,
skynd jer, hurtigt,
timen venter,
hen på skolen i galop.
Det var tidens gymnastik.*

1966

*Bløde bevægelser, skøn harmoni.
Kroppen skal trænes i plastisk balance.
Dans lidt ballet med en bold eller kølle,
lyt til musikken, følg med i dens rytme.
Bøj dig og stræk dig, lad musklerne spille,
arme og ben svinges yndefuldt rundt.
Fart over feltet,*

*det hele kan gøres,
fordi du er let i din luftige dragt.
Så er du færdig,
gå ud og klæd om,
glem ikke brusen, som venter på alle.
Friske og muntre med rødmende kinder
er piger i dag efter træning.*

A-R.

Årets jubilarer

S. E. & O.

50 års jubilarer

Studenter 1916, nyspr.

Oberst *Poul Bosse*, Fasanvænget 8, Viborg.
Overlæge, dr. med. *Helge Christensen*, Klostervang 17, Roskilde.
Fru *Eva Glahn*, Amagerfælledvej 20, København S.
Købmand, cand. jur. *William Jacobsen*. Afg. v. døden.
Assistent *Hugo Christian Jensen*, Snaregade 6A³, København K.
Læge *Axel Kristensen*. Afg. v. døden.
Dommer *Svend Lund-Andersen*, Kalundborg.
Fru *Sunneva Sandø*, Stormgade 14, København K.

Studenter 1916, matm.

Oversætter *Åge Birch*, Stengade 26D, København V.
Læge *Aksel Brødsgård*, Frederiksberg Allé 7, København F.
Oberstløjtnant, kammerherre *Poul Henningsen*, Moltkesvej 17, København F.
Læge *Åge Joachim-Jensen*, Ørnevej 2, Tåstrup.
Dr. phil. *Åge Johs. Jensen*, Udstillingsbygningen, Charlottenlund Slot, Charlottenlund.
Gymnasielærer *Johannes Jensen*, Absalonsgade 6, Vordingborg.
Pens. overlærer *Uffe Lauridsen*, Mågevej 8, Silkeborg.
Lektor *Adolf Friis Mathiasen*. Afg. v. døden.
Grosserer *Tage Møller*, Vester Voldgade 90, København V.

Matm. studenter 1916, fotograferet i II g. Siddende fra venstre: gymnasielærer *Johannes Hansen*, adjunkt, senere rektor i Ribe, *Aage Willumsen*, overlærer *Uffe Lauridsen* og dr. phil. *Aage Johs. Jensen*. — 2. række fra venstre: Oversætter *Aage Birch*, læge *Henry Pugdahl*, læge *Åge Joachim-Jensen*, læge *Aksel Brødsgaard* og lektor *Adolf Friis Mathiasen*. Bageste række fra venstre: nationalbankfuldmægtig *Gunnar Rohleder*, redaktør *Chr. G. Tortzen* (st. 1917), oberstløjtnant, kammerherre *Poul Henningsen*, grosserer *Tage Møller* og apoteker *Einar Enggaard*.

Fuldmægtig i Nationalbanken *G. M. Rohleder*, Damgårdsvej 1, Klampenborg.
Apoteker *Einar Enggård*. Afg. v. døden.
Læge *Henry Pugdahl*. Afg. v. døden.

Realisterne 1916

Bankfuldmægtig *Frede Arnfred*. Afg. v. døden.
Distriktsinspektør *William Bendtsen*. Afg. v. døden.
Proprietær *Chr. Dyrelund*. Afg. v. døden.
Afdelingschef *Carl Fordsmand*, Ordrupvej 102, Charlottenlund.
Massøse *Dagmar Heje*. Afg. v. døden.
Fru *Karen Marie Theil f. Hvidberg*, Villa „Bo“ Sandvoddet pr. Nakskov.
Førstebrygmester *Torben Höltzer*. Udvandret.
Carl Age Jensen. Udvandret.
Fru *Ellen Bay Olsen f. Jørgensen*, Holsteinsgade 30, København Ø.
Husholdningslærerinde *Else Kierkegård*, Duevej 48², København F.
Afdelingschef *Jens Lassen*. Afg. v. døden.
Fru *Betty Winckelmann f. Nielsen*, Ved Sønderport 25, København S.
Forstander *Johannes Gudmann Nielsen*. Afg. v. døden.
Bankbogholder *Holger Otto*, Borgediget 25, Roskilde.
Viggo Rasmussen. Udvandret.
Overlærer, fru *Karen Margrethe Sahl*, Avenavej 14, Maribo.
Ekspeditionssekretær, cand. polit. *Sverre Sandø-Pedersen*, Håbets Allé 10, Lyngby.
Greve *Carl W. Sponneck*, Høstvej 1, Charlottenlund.
Ingeniør *Axel Ulrich*, Rislev pr. Næstved.
Fru *Else Richter Petersen f. Ulrich*. Afg. v. døden.

40 års jubilarer

Studenter 1926, nyspr.

Lektor *Oluf Bach*, Batterivej 27, Sønderborg.
Forfatterinden *Kirsten Bang*, Søvej 10, Birkerød.
Forstander cand. jur. *Poul Engberg*, Snoghøj Folkehøjskole, Fredericia.
Læge *Kaj Fønnesbech-Wulff*, Rødbygård, Rødbyhavn, Lolland.
Oberstløjtnant *Preben Hafstrøm*, Haugevej 68, Stige, Fyn.

40 års jubilarerne 1926.

Lærerinde fru *Erna Wiene, f. Hansen*, Goldschmidtsvej 15, København F.
Indenrigsminister *Hans Hækkerup*, C. F. Richsvej 58, København F.
Sygeplejerske *Thona Jensen*, Godthåbsvej 74⁵, altangang nr. 59, København F.
Børnehavelærerinde *Else Jørgensen*, Henrik Pontoppidansgade 32, Aarhus.
Greve, ambassadør, godsejer *Kjeld G. Knuth-Wintherfeldt*, Rosendal Gods pr. Fakse.
Fru *Else Clason f. Lomholdt*. Afg. v. døden.
Gymnastiklærerinde *Lise Løytved*, Læsøgade 2, Odense.
Tandlæge *Ruth Friis Mathiasen*, Boyesgade 14, København V.
Fru *Lis Sørensen f. Morthorst*, Stationsvej 47, Virum.
Fru *Ella Halby Nielsen f. Munkeboe*, Skolegade 1, Holbæk.
Tandlæge *Holger Verner Nielsen*, Brønshøj Kirkevej 9, Brønshøj.
Niels Kr. Nielsen. Afg. v. døden.
Sognepræst *O. Engelhardt Petersen*, Landlystvej 21, Valby.
Overassistent *Karen Rosted-Løvgreen*, Grøndals Parkvej 4A, København F.
Fru *Gerda Johansen f. Saaby*, Tinggade 2, Ringsted.
Lizzie Sewerin. Afg. v. døden.
Fru *Anna Louise Uddströmer f. Spleth*, Döbelnsgatan 9, Uppsala, Sverige.

Studenterne 1926, ma:m.

Lektor *Gunnar Juul-Jørgensen*, Jørgensgård 52, Åbenrå.
Advokat *Holger Jørgensen*, St. Kongensgade 60, København K.
Oberst *Albert Klokhøj*, Vordingborg kaserne, Vordingborg.
Overlærer *A. V. Otto Larsen*. Afg. v. døden.
Skovrider *Henning Muus*, Gaunø-Lindersvold Skovridergård pr. Fakse.
Civilingeniør *E. B. Nimskov*, Højbro Plads 15, København K.
Kommandørkaptajn *Jan Bonnek*, Kornvej 15, Charlottenlund.
Dyrlæge *Olav Fossum*, Slangstrupgade 30, Hillerød.
Overassistent *Johs. E. B. Smedegård*, Kildevej 10, Glostrup.
Dyrlæge *Arne Stenbæk*, Rugbjerg Allé 1, Kalundborg.

Realisterne 1926

Grosserer koncertsanger *Erik Rehermann*, Sct. Hansgade 47, Roskilde.
Repræsentant *Poul Christiansen*, Friborgvej 15, Hillerød.
Statsaut. revisor *J. C. Christoffersen*, Nørrevold 5, Nakskov.
Fru *Grethe Thidex Larsen f. Clausen*, Worsaaesvej 9st., København V.
Massøse *Else Engholm*. Afg. v. døden.
Fru *Agnes Dall f. Filipesen*, Asminderødgade 5, Fredensborg.
Overassistent *Kaj Torben Guildahl*, Danasvej 6², København V.
Læge *Ib Fabricius Hansen*. Afg. v. døden.
Lærerinde fru *Inger Margrethe Petersen, f. Hansen*, Enghavevej, Vig.

For en gangs skyld et utraditionelt skolebillede. Klassen har rask flyttet fotografens stoleopstilling til side og har i stedet taget opstilling på og omkring en stige, der formentlig har været for hånden for at få klippet de daværende lindetræer langs hovedbygningen. Til venstre for træet ses et stykke af de forlængst forsvundne bænke, der var så velegnede til at spille kniv på. Brændestablen til højre vækker også minder fra tiden før ombygningen. Man ser for sit indre blik den store kakkelovn i hjørnet af klasselokalet og kassen ved siden af til bølgebrændet.

Personerne er følgende: Sidende forrest: *Else Ulrich*. Stående fra venstre: husholdningslærerinde *Else Kierkegaard*, afdelingschef *Carl Fordsmand*, fru *Karen Marie Theil, f. Hvidberg*, *Carl Aage Jensen*, fru *Ellen Bay Olsen f. Jørgensen*, ingeniør *Axel Ulrich* og bankfuldmægtig *Frede Arnfred*. Stående på stigen til højre, nedefra: proprietær *Chr. Dyrelund*, fru *Betty Winckelmann f. Nielsen* og *Viggo Rasmussen* og til venstre på stigen, nedefra: overlærer *Karen Margrethe Sahl*, forstander *Johannes Gudmann Nielsen*, massøse *Dagmar Heje*, bankbogholder *Holger Otto* og grev *Carl W. Sponneck*. Stående inde i stigen, nedefra: ekspeditionssekretær *Sverre Sando-Petersen* og førstebrygmester *Torben Holtzer*. I baggrunden til højre for stigen, fra venstre: distriktsinspektør *William Bendtsen* og afdelingschef *Jens Lassen*.

Inspektør *Karl Johan Hansen*, Trægården 12, København S.
 Bankassistent *Holger Jensen*, Holbækvej 15, Hvalsø.
 Fysioterapeut fru *Anna Christiansen, f. Jørgensen*, Nødebohuse pr. Dyssekilde.
 Laboratorieassistent *Esther Larsen*, Køgevej 28, Roskilde.
 Købmand *Knud V. Larsen*, Klosterengen 3, Roskilde.
 Fru *Edy Kölln, f. Martinsen*, Trondhjemsgade 10, København Ø.
 Fru *Erna Brandal, f. Nielsen*, Køgevej 53, Tåstrup.
 Herreekviperingshandler *Niels Chr. Svarre Nielsen*, Fredskovhellet 32, Hillerød.
 Læderhandler *Helge Rasmusen*, Ringstedgade 13, Roskilde.
 Arkitekt *Jørgen Rosenkjær*, Gyrithe Lemchesvej 7, Lyngby.
 Overlærer *Ellen Kærsgaard Sørensen*, Algade 63C, Roskilde.
 Landbrugskonsulent *Erland Thorvardarson*, Tolstrup, Gedved pr. Horsens.

25 års jubilarer

Studerterne 1941, nyspr.

Fru *Agnethe Rasmussen, f. Albrechtsen*, Henrik Niensensvej 35, Roskilde.
 Sognepræst *Ib Lindegren Andersen*, Hartmannsvej 79, Charlottenlund.
 Fru *Ruth Engsig Karup, f. Rørdam Bonnevie*, Mothsvej 67B, Holte.
 Fru *Gurli Kramer, f. Borch-Jensen*, Department of Finance, P. O. Box 57, NBabane, Swazi-land, via S. Africa.
 Fru *Astrid Christensen, f. Carstensen*, Hybenvej 32, Sorgenfri.
 Cand. polit. fru *Gerda Daugaard Bentzen, f. Jensen*, Nærumvænge 70, Nærum.
 Fru *Inge Akhøj Nielsen, f. Jensen*, Auroravej 64, Vanløse.
 Overlærer *Per Bøggild*, Søndergade 7, St. Heddinge.
 Fru *Bitten Horsager Pedersen, f. Karmann*, Stockholmsgade 32, Aarhus.
 Fru *Kirsten Casse, f. Kofoed*, Grønnevej 186, Virum.
 Fru *Inge Sif Thomsen, f. Kristensen*, Tranebjerg, Samsø.
 Fru *Eva Tage Jensen, f. Kristoffersen*, Ndr. Fasanvej 133⁴, København F.
 Fru *Lizzie Bruun Jørgensen, f. Preuss Møller*, Undløse pr. Tølløse.
 Fru *Ingrid Riis-Vestergård, f. Pedersen*, Geelsdalen 21, Virum.
 Fru *Lis Holst Petersen*, Møllevvej 12, Sorø.
 Assurandør *Flemming Simonsen*, Sjælør Boulevard 1, København SV.
 Fru *Ellen Jones, f. Støvring-Nielsen*, Vinkelvej 1, Vor Frue pr. Roskilde.
 Fru *Edith Trane, f. Svendsen*, Novembervej 32, Herlev.
 Fru *Lisbeth Christensen, f. Sørensen*, Holbækvej 48¹, Roskilde.
 Fru *Anna Kildegård Sørensen, f. Risbjerg Thomsen*, Kronen 14A, Albertslund.
 Assistent *Thyge B. Thygesen*, Manenvej 25, Birkerød.
 Fru *Gunver Norem, f. Wittrock*, „Norås“ pr. Dröbak, Norge.

Studerter 1941, matm.

Seminarielærer *Jens Chr. Bitsch-Christensen*, Gedved pr. Horsens.
 Civilingeniør *Klaus Dahl*, Schlegels Allé 4, København V.
 Læge *Jens Br. Daugaard*, Præstøvej 33, Næstved.
 Cand. pharm. fru *Käthe Hausted, f. Frederiksen*, Chr. Molbechsvej 9, Odense.
Knud Frydendahl Jensen, Gyldenvang 36, Kastrup.
 Civilingeniør *Claus K. Kellermann*, Tammerisvej 31, Risskov.
 Civilingeniør *Viggo V. Lauritsen*, Falkevej 15, Randers.
 Civilingeniør *Asger Skov Madsen*, Dronningensgade 38, Nr. Sundby.
 Læge *Kurt Engelbrecht*, Kongebakken 40A, Roskilde.
 Fru *Karen Vibeke Nygaard, f. Nielsen*, f. t. U. S. A.
 Adjunkt *Børge B. Petersen*, Langs Banen 16, Virum.
 Exam. pharm. *Inga Rasmussen*, Lehwaldsvej 5, Lyngby.
Morten Spangsbjerg. Afg v. døden.
 Fru *Bergliot Emmeluth, f. Stavnstrup*, Heimdalsvej 3, Kolding.
 Advokat *Carsten Svendsen*, Dr. Margrethesvej 23, Ringsted.
 Fru *Julie Søndergaard, f. Sørensen*, Skibby.
 Fru *Lis Engelbrecht, f. Tarb Sørensen*, Kongebakken 40A, Roskilde.
 Dr. med. vetr. *Knud Schjerning-Thiesen*, Statens veterinære institut for virusforskning, Lindholm pr. Kalvehave.

Realister 1941

Advokat *Niels Møller*, Nyborgvej 30, Himmelev, Roskilde.
Fru *Eva Grethe Andersen*, f. *Cederskjold*, Rudsgade 7, Ruds-Vedby.
Gårdejer *Kaj Christensen*, Urtemosegård, Kirkerup pr. Slagelse.
Prokurist *Hans E. Glahn*, Bülowvej 32A, København V.
Fiskeeksportør *Bent Hellesen*, Box 147, Tofino, B. C. Canada.
Adjunkt *Christian Høltzer Jensen*, Gentoftgade 46³, Gentofte.
Skoleleder *Poul Højgaard Jensen*, Mariagade, Maribo.
Ruth E. Dybdahl Jensen. Afg. v. døden.
Erhvervsøkonom, H. D. *Henning Myrlund*, Sirgræsvej 21, Kastrup.
Lilli Myss-Hansen, p. t. Indonesien.
Fru *Randi S. Reseke*, f. *Nielsen*, Stævning pr. Svendstrup, Als.
Børnehavelærerinde *Kirsten Pedersen*, Snoggårdsvænget 4¹ Gentofte.
Guldsmed fru *Karen Strand*, f. *Petersen*, Matthæusgade 27, København V.
Fru *Ingrid Pedersen*, f. *Sørensen*, „Ejrebækslund pr. Solrød Str.
Fru *Karen Nielsen*, f. *Werner*, Nisumvej 31, Herlev.
Fru *Bente Frøyr*, f. *Winckelmann*, Biskop Svanesvej 2A, Birkerød.
Fru *Solvejg Burgaard*, f. *Andersen*, „Tiljevang“, Havdrup.
Apoteker *Birger E. Christensen*, Kualalumpur, Malaysia.
Oversygeplejerske *Bodil Hagelskjær*, Griffenfeldsgade 47, København N.
Lærerinde fru *Inger V. Henningsen*, f. *Hansen*, Idestrup centralskole, Falster.
Grosserer *Mogens H. Hansen*, Kongebakken 8, Roskilde.
Cand. polit. *Kaj Erik Hjelm*, Hejrebakken 13, Ll. Værløse, Værløse.
Radiotelegrafist *Jørn B. Lund*, Hoffmannsvej 8, Frederikshavn.
Advokat *Finn W. Lænkholm*, Rolighedsvej 87, Næstved.
Læge *Jørgen Løkkegaard*, Storgade 19, Sorø.
Ingrid Nørregaard. Afg. v. døden.
Fru *Edith Petersen*, f. *Olsen*, Bleghaven 3, Fakse.
Repræsentant *Preben Palsberg*, Viby Sjælland.
Fru *Annie D. Jensen*, f. *Petersen*, Søndergade, Tune pr. Roskilde.
Ingeniør *Frantz Voss Schrader*, Ahrendalsgade 7², København S.
Fru *Ingrid Nielsen*, f. *Sørensen*, Sct. Nicolajvej 22, København V.
Lærer *Jørgen Ruud Sørensen*, Korsdalsvej 22, Vanløse.
Boghandler *Poul Schwartz Sørensen*, Østergade 19, Helsingø.

Jubilarer, der ikke er medlemmer af Roskildenser-Samfundet, kan blive det ved at indsende 15 kr. på vedlagte indbetalingskort. Anfør venligst afgangsåret og eksamen (student eller realist).

Roskildenser-Samfundets livsvarige medlemmer bedes ikke betragte vedlagte indbetalingskort som en opkrævning. Af praktiske grunde indlægges indbetalingskort i samtlige kuverter.

Generalforsamlingen 1965

Lørdag d. 4. november blev der som sædvanlig holdt generalforsamling i den gamle skolebygning på domkirkepladsen med rektor *Tolderlund-Hansen* som dirigent.

Formanden, *Hans Rønø*, bød velkommen og mindedes de medlemmer, som var afgået ved døden i årets løb. Det var: arkitekt *Carl Møller*, presseattaché *Valdemar Willumsen*, 4. kl. H. 1896, greve *Hans Ahlefeldt Laurvig*, r. 1901, kommunebogholder *C. G. Sørensen*, r. 1903, fuldmægtig *Poul Rasch Nielsen*, st. 1909, skovrider *Peter Bloch*, r. 1910, landsrettsagfører *J. Hohwy*, st. 1913 og søkadet *Niels Lyhr Jensen*, st. 1961.

Årets store begivenhed havde været udgivelsen af *Skolens Historie*. Der var indløbet 325 bestillinger på bogen, som blev solgt for 30 kr. Ved salg af 400 eksemplarer ville alle udgifter være dækket. Dette kunne lade sig gøre, fordi medlemmerne havde givet frivillige bidrag til værket gennem mange år. Et smukt indbundet eksemplar blev af formanden overrakt rektor med tak og hyldest for hans altid levende interesse for *Roskildenser-Samfundet*. Skolens lærere havde fået hver et eksemplar af værket, der var trykt i 1000 eksemplarer.

Fredag d. 28. oktober 1966 fylder *Roskildenser-Samfundet* 50 år. Bestyrelsen havde drøftet, hvordan man bedst kunne fejre begivenheden, og der ville blive sendt meddelelse til alle medlemmer, når jubilæumsdagen havde fundet sin endelige form.

Formanden takkede rektor for det udmærkede samarbejde, der havde været mellem skolen og foreningen, især ved fællesarrangementer ved to af de tre fester, *Roskildenser-Samfundet* holder om året. *Rønø* sluttede sin beretning med en tak til revisorerne og bestyrelsen for godt samarbejde.

Derefter aflagde *Rønø* beretning om regnskabet.

Restbeløbet fra fonden vedrørende udgivelsen af *Skolens Historie*, kr. 8000, ville blive overført til driftsfonden og ligeledes renterne til dato af *A. P. Andersen* og hustrus mindefond af hensyn til de forestående jubilæumsudgifter.

Formanden sluttede regnskabsaflæggelsen med at udtale, at et skolesamfund, som ejer 155.000 kr. måtte siges at være velfunderet.

Beretningen og regnskabsaflæggelsen godkendtes enstemmigt.

Svarre Nielsen aflagde beretning for lånefonden. Der var 33 lån ude, indfriet 3 og ydet 7 nye lån på tilsammen 14.000 kr. De syv nye lån var givet til en gymnasiast, en landinspektørstuderende, 4 stud. mag. er og en stud. pharm. Der var ikke konstateret noget tab, og *Svarre Nielsen* anbefalede, at man fremtidig forhøjede lånene noget udover de 2.000 kr., som ydes nu. Dette forslag godkendtes.

Derefter var der valg til bestyrelsen. På omvalg var *Holger Rørdam*, *Karen Andersen-Rosendal*, lektor *Johannsen*, *Børge Svarre Nielsen*, *Birthe Juul* og *Ole Andresen*. *Svarre Nielsen* ønskede at trække sig tilbage fra bestyrelsesarbejdet men lovede at fortsætte i legat-udvalget. De øvrige genvalgte.

Af de unge bestyrelsesmedlemmer afgik efter tur *Arne Bjerg-Nielsen*, og i stedet for valgtes *Eskild Jensen*, st. 1965. Nyt medlem af bestyrelsen i stedet for *Svarre Nielsen* blev *Inge Winther*, st. 1935. *Esben Johannsen* genvalgte som revisor.

Formanden bragte *Svarre Nielsen* en tak for hans tid i bestyrelsen. Under eventuelt foreslog denne at holde generalforsamlingen på et senere tidspunkt på dagen samt at udsende indbydelserne til jubilæumfesten tidligere end sæd-

vanligt, så de kom ud før opfordringen til den fælles jubilarfest i København.

Lige som året før blev der udtalt beklagelser over skolens flytning, og rektor redegjorde i korte træk for bevægelsen til, at dette måtte ske.

Til sidst takkede formanden rektor for udmærket ledelse af generalforsamlingen, hvorefter alle interesserede var på rundgang på skolen under rektors førerskab.

Stiftelses- og jubilarfesten 1965

Lørdag d. 4. november mødtes jubilarer og medlemmer til fest i hotel Prinsens store sal, hvor bordene var festligt smykket med blomster og levende lys.

Formanden, *Hans Rønø*, bød velkommen til rektor *Tolderlund-Hansen* og frue og takkede dem, fordi de altid kom med til denne fest. Ligeledes blev *Holger Rørdam*, medlemmer af lærerkollegiet samt jubilarer og alle øvrige deltagere budt hjerteligt velkommen.

Rektor *Tolderlund-Hansen* var aftenens første taler. Han henvendte sig til jubilarerne og bragte dem en hilsen fra deres gamle skole, idet han mindede om det fællesskab, der binder os sammen. Rektor havde læst i den nye medlemsliste og især fordybet sig i navnene på de sidste otte årgange, som han kendte. Han var sikker på, at andre med lige så stor interesse havde studeret listen over andre årgange og tænkt på kammeraterne fra dengang. Takket være Roskildenser-Samfundet ved vi, at der stadig er nogen, som følger os og knytter os sammen. Vi i skolen af i dag føler, at der ofte gennem ældre medlemmers kritiske bemærkninger udspringer en kærlighed til os og til den fremtid, vi styrer ind i, og vi takker Roskildenser-Samfundet, fordi det følger os med så stor interesse. Tak til den store og livskraftige forening, der forstår at samle trådene fra fortid til nutid.

Senere talte 65-års jubilaren, professor *Bay*. Hvis jeg ikke tager meget fejl, sagde han, er det 72 år siden, jeg kom ind i „Forberassen“. Når man havde bestået eks-

amen der, kom man automatisk op på latinskolen. Det meste af, hvad vi lærte i skolen dengang, har vist sig at være forkert, fordi udviklingen er gået så hurtigt frem. Skulle jeg til eksamen idag, ville jeg dumpe med glans, men jeg har alligevel levet mange lykkelige år på min viden og er den gamle skole uhyre taknemmelig herfor. Jeg hører, at der bliver god plads i den nye skolebygning, og det er jeg glad for. Det er mit håb, at det vil blive ved med at gå godt for skolen i de næste århundreder.

Sigurd Rieber Albrechtsen talte for 25-års studenter-jubilarerne. Han rettede en tak til Roskildenser-Samfundet og Roars Kilde, som bragte de glade skoleminder i taknemmelig erindring.

60-års jubilaren, forpagter *H. W. Tillisch*, takkede Roskildenser-Samfundet og dets bestyrelse for den udmærkede måde, hvorpå de administrerede foreningens arbejde.

50-års studenter-jubilaren *Else Armin* holdt en fin versificeret tale, og endnu en 50-års jubilar, *Hans Ejrnæs*, havde ordet. *Hans Jacobsen* talte på 40-års studenter-jubilarernes vegne og fortalte blandt andet, at holdet var mødtes hvert femte år, siden de forlod skolen. Desuden talte *Aage Kruuse* for 40-års realist-jubilarerne, *Børge Svarre Nielsen* for 40-års studenter-jubilarerne og *John Iversen* for 25-års realist-jubilarerne.

Efter middagen var der bal, og dansen gik lystigt til kl. 1. Mange skoleminder var blevet opfrisket, og man glemte hverdagen for at hellige sig disse minder for en enkelt aftens skyld.

Intet nyt - - - og dog

Mange af Roskildenser-Samfundets medlemmer er sikkert ivrige efter at høre, hvordan det går med skolens byggeplaner, men faktum er, at der så godt som intet nyt er at fortælle i år. Tegningerne til den nye bygning på Holbækvej foreligger og er ved at blive detailprojekteret med mindre ændringer.

Det ser ud til at blive en stor, smuk og moderne bygning, men hvornår den ligger færdig til at tage i brug, kan der ikke siges noget bestemt om. Det bliver dog sikkert inden for de næste tre-fire år. Der bliver klasselokaler og faglokaler af alle slags i den lave en-etageskolebygning, som kommer til at danne rammen om en gårdhave, og det mest imponerende er vel nok, at der bliver en stor overdækket plads mellem bygningerne, hvor alle eleverne kan opholde sig samtidig.

En udmærket ting er det også, at der bliver et stort lokale, hvor eleverne kan spise deres frokost allesammen på een gang. Alttså ikke mere noget med fedtemadder på skolebordet og ostelugt i klasseværelserne.

En hygiejnisk og praktisk fornyelse.

Mere er der faktisk ikke at fortælle om de nye planer, når tegningerne alligevel ikke kan bringes. Det må vente til næste nummer af Roars Kilde, som sikkert om et år kan fortælle om byggeriet i alle detaljer.

Men hvordan klarer man sig imens på den gamle skole med de mange elever og alle de nye fag og studentereksamens-linier?

Det gør man — for at sige det lige ud — ved at lappe på forholdene og prøve på at få det bedst mulige ud af dem. Takket være en bevilling på 70.000 kr. har det været gørligt at foretage nogle tiltrængte forandringer, som sikkert vil interessere gamle elever.

Mange elever kræver en stor lærerstab, og mange lærere kræver et stort lærerværelse. Det har man klaret ved at lade pedel Døssing flytte ind på 2. sal i Bondetinget 1, og hans hidtidige lejlighed er blevet lærerværelser. Der er nemlig hele tre, bestående af en stor spisestue med moderne spiseborde, en hyggelig dagligstue med sofa og lænestole og gamle malerier af ældre donatorer

Et hjørne af det bibliotekslokale, skolen har fået indrettet på 1. sal i ejendommen Bondetinget 1.

til skolen på væggene, samt et bibliotek, hvor lærerne kan sidde og arbejde i fred og ro, da der er absolut taleforbud i dette lokale. Måske ligger de nye lærerværelser lidt afsides i forhold til klasselokalerne, men til gengæld er der stille og en herlig udsigt til begge sider.

Ved siden af rektors kontor i den gamle bygning er der nu yderligere to kontorer, idet skolen har to faste kontordamer. Det nyeste kontor bruges til bogudlevering, idet alle bøger nutildags er gratis og udleveres af skolen. Eleverne afleverer også bøgerne igen på dette sted.

Biblioteket på 1. sal er forsvundet til fordel for et historielokale, og bøgerne er blevet anbragt i kælderen til bedre tider. Det er dog kun en del af dem, for de nyeste er blevet anbragt i et særlokale på 1. sal i Bondetinget 1. Her findes desuden et udlånsværelse, et kontor for bibliotekaren, et bogmagasin, et klasselokale samt et elevrådsværelse, så man må sige, at hver tomme plads er blevet udnyttet.

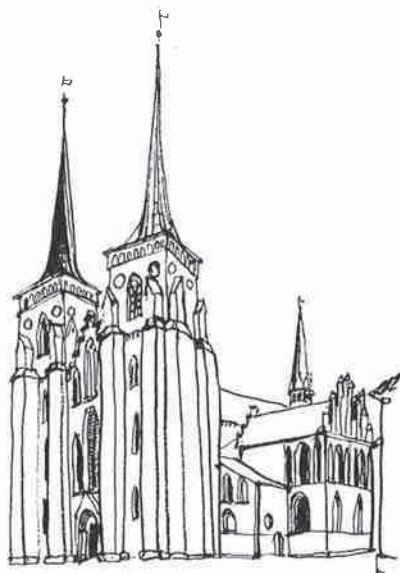
De to små gymnastiksale kan ikke rumme eleverne til de tre timers ugentlig gym-

nastik, som står på timeplanen for hver klasse. Derfor er der sket den aftale, at eleverne hver mandag køres i bus til den nye Klostermarkskoles svømmehal og hver torsdag til Roskildehallen. Busserne går så og sige i pendulfart, for at alle kan nå at komme med. Forøvrigt fortæller rektor i denne forbindelse, at der formentlig vil blive skolebusser til den nye skolebygning på Holbækvej.

Gymnastiksalene plejer at blive brugt til de skriftlige eksaminer, hvor den regel gælder, at to elever ikke ved samtidig at udstrække armene må kunne røre ved hinanden. For at overholde denne regel må man ved skriftlig studentereksamen nu tillige tage det tidligere stiftsbibliotek øst for domkirken i brug.

Dette kan vist tages som et godt eksempel på, at den gamle skole forlængst har sprængt sine rammer, og vi vil ønske for både rektor, lærere og elever, at det vil gå stærkt med nybyggeriet, så der kan blive system og orden i alle forhold omkring undervisningen.

red.

Translokationen 1966

Der er efterhånden tradition for, at skolens translokation holdes i Roskildehallen, da skolegården er alt for lille til at rumme de mange mennesker.

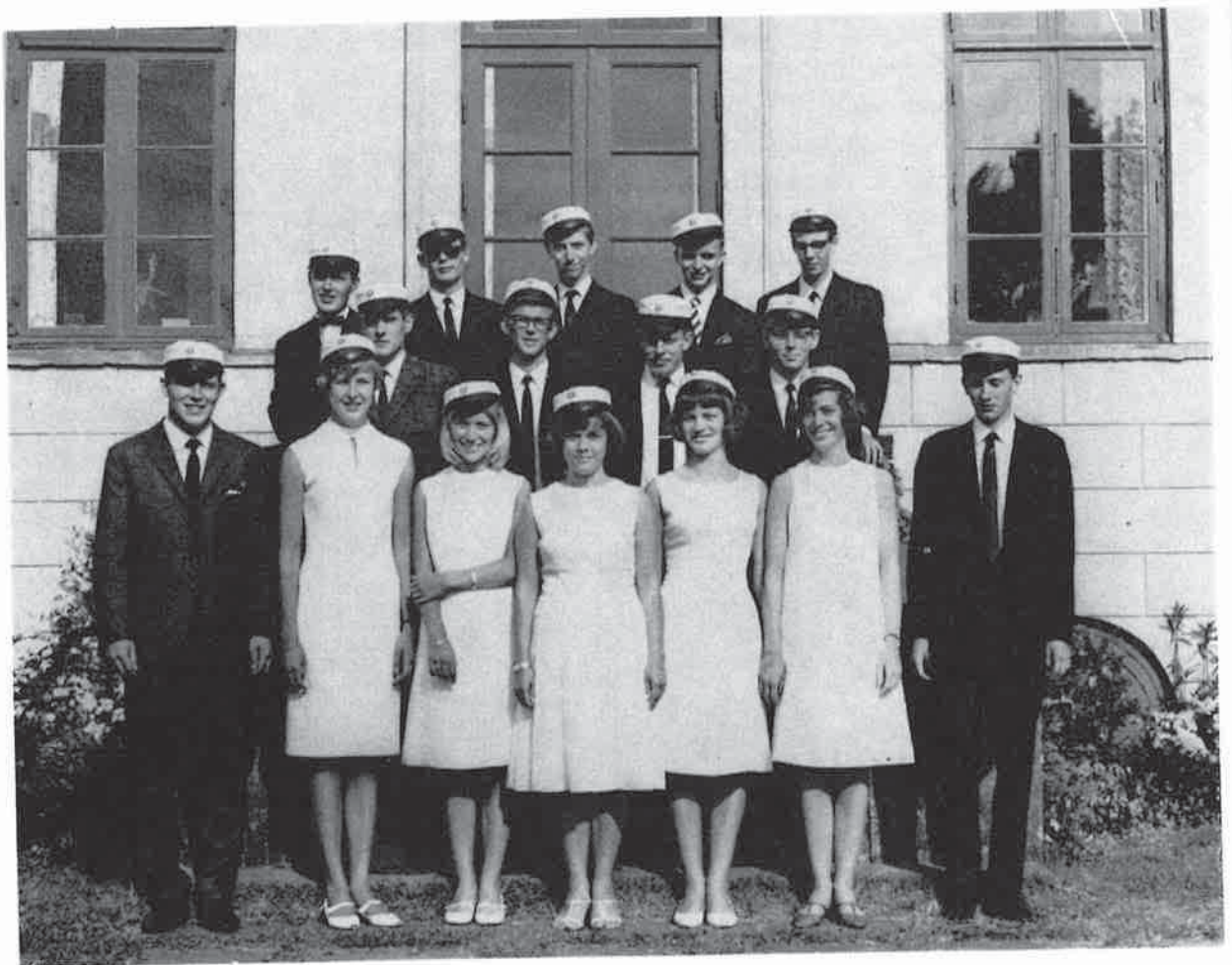
For at give hallen et mere festligt indtryk var tribunen pyntet med masser af roser og nelliker. De 142 studenter og 11 realister blev ført ind i salen af rektor, og efter at alle havde fundet deres pladser, blev skolens fane anbragt oppe på tribunen, hvor to 2 g'er skiftedes til at holde æresvagt under hele ceremonien.

Rektor *Tolderlund-Hansen* bød velkommen til dimittender, elever, forældre, lærerkollegiet samt repræsentanter for Roskildenser-Samfundets og Roskilde Katedralskoles

Venners bestyrelse. En særlig velkomst blev rettet til fru lektor *Heuer* og på tysk til 67 gymnasieelever fra tre gymnasier i Vestberlin, som var på et 10-dages udvekslingsbesøg i Roskilde.

Årets dimittender var det første kuld, som blev dimitteret efter den nye skoleordnings læseplan og karakterskala. For første gang dimitteredes endvidere biologer samt elever med russisk og skriftlig fysik. Der havde været god overensstemmelse mellem årskaraktererne og eksamenskaraktererne, hvilket viste, at den nye karaktergivning havde virket godt, selvom den måske kunne synes lidt hård af og til.

Formanden for Roskilde Katedralskoles

III ma. u: Første række fra venstre: *Kurt Rasmussen, Marianne Beck, Gerda Hansen, Inge-lise Lundsteen, Annette Stokner, Anette Jægerskou, Niels M. Poulsen*. Anden række fra venstre: *Leif Szuwalski, Jørgen Boel Petersen, Claus Woll, Ernst Sidelmann Christensen*. Tredie række fra venstre: *Anders Hall, Leif Laugesen, Torben Bidstrup, Claus Bjerrum*.

III ma z og nz: Første række fra venstre: *Anni Ø. Frederiksen, Merete Beyer, Bente Pedersen, Laila Ebbesen, Inge Hansen, Else Rørbeck, Hanne Lise Molbjerg.* Anden række fra venstre: *Lisbeth Christensen, Lisbeth Heje Pedersen, Ulla Heje Pedersen, Susanne Frost Andersen.* Tredie række fra venstre: *Claus Broskov Sørensen, Marianne Reddersen, Lisbeth K. Møller, Kirsten Iversen.* Fjerde række fra venstre: *Poul Høiby Hansen, Jørgen Thuesen, Ebbe Seligmann, Alfred M. Jensen.*

Venner, pastor *Krohn*, overrakte både forningens eget legat og endnu et legat skænket af fru Heuer i anledning af, at hendes afdøde mand, mangeårig lærer ved skolen, lektor Heuer, ville være fyldt 100 år i februar. Legatet tilfaldt student *Kaj Gronos Petersen*.

Efter at alle dimittenderne havde defileret forbi rektor oppe på tribunen og fået deres eksamensbevis og et håndtryk, holdt rektor *Tolderlund-Hansen* sin afskedstale til dem. Han sagde blandt andet:

Jeg vil gerne i dag, når jeg fra skolen skal bringe dimittenderne og deres pårørende en hilsen og en lykønskning, først slå fast, at den viden og kunnen, I ved jeres

læreres hjælp har tilegnet jer, har en afgørende betydning.

Det har vist aldrig været særlig let at være ung. Det hænger sammen med, at unge øjne ser med overordentlig skarphed, hvor de ældre svigtede. At unge sind drømmer om at gøre det bedre, end de ældre formåede.

Derfor er det heller ikke let at høre til den ældre generation, når man skal tale til de unge. Selvfølgelig kan vi sige: Bare I kan bringe det lige så vidt som vi, så er det godt! Vi kan som Jens Hansen i *En dansk Students Eventyr* stille alle vore lærebøger op, fra Rasmussens ABC til Haenleins indledning og sige: „Vil Gud give mig

børn, så står mine bøger i den orden, de skal bruge dem“.

Det svære ved som vejleder at høre til den ældre generation er just at undgå denne — her groft tegnede, men ret almindelige — indstilling: Spejl jer i vores eksempel!

Vi skal vise ud over os selv, frem mod noget, som vi ikke nåede. Heldigvis hjælper de unge os med det. De nærer ikke nogen overdreven beundring for os og vores. Her i foråret skrev en af mine elever i I g i en stil følgende, som han har givet mig lov til at citere her:

„Når man har haft en bedstefar, hvis ungdomsidealer kredsede om Grundtvigs

højskole, Sønderjylland og et jævnt og muntert, virksomt liv på jord, og en far, der drømte sine fremtidsdrømme ved lejr-bålet, mens hærene marcherede op til anden verdenskrigs blodige opgør, så fristes man til at tro, at man tilhører en ungdom, der slet ingen idealer har“.

Det synes jeg er godt sagt. I en nødde-skal er samlet ungdommens naturlige skepsis over for de foregående generationers idealer, og man forstår, om nogle på den baggrund siger: Lad os så hellere illusionsløst gå fremtiden i møde, skaffe os de kundskaber, man nu må have i det moderne samfund, og så etablere os bedst muligt i det.

III ns. b og bk: Første række fra venstre: *Dorthe Møller, Anne Dorthe Gantzel, Britta Hartmeyer, Louise Okholm, Mette Højrup Pedersen, Berit Moe Jensen, Anne Wick, Anne-Marie Hansen.* Anden række fra venstre: *Kirsten Skousen Pedersen, Nina Tuxen, Vibeke Bruno Jensen, Mari Anne Stub-Nielsen.* Tredie række fra venstre: *Jens Bruun Simonsen, Eva Laurberg Danielsen, Inge-Merete Blach Johansen, Karsten Woll.* Fjerde række fra venstre: *Poul Krieger Christensen, Peter K. Skriver, Helge Arndal, Henning Lund Pedersen.* Femte række fra venstre: *Kaj Krognos Petersen, Gert Dalgaard Pedersen.*

III ma. x og nx: *Jes Ferm Nielsen, Elsebeth Kristensen, Dorte Friis, Aase Beier, Annette Aggernæs, Preben Nielsen.* Anden række fra venstre: *Bjarne Dalgaard Jensen, Jørgen Delfs, Hans Otto Jensen, Poul Erik Jensen.* Tredie række fra venstre: *Asbjørn Madsen, Steen Daugaard Kristensen, Claus Thorsen, Helge Christiansen.* Fjerde række fra venstre: *Villy Laurssen, Jørgen Lægaard, Jens Sønderborg Frederiksen, Frode Vedsø.*

For denne ungdom kan vi ikke bare servere tidligere tiders idealer på et sølvfad.

Vi kan højst søge sammen med den. Og søges må der; for vi véd, at også fremtiden må have noget at leve for, ikke bare noget at leve af.

Har vi kunnet give jer det samme med de mange kundskaber?

Jeg håber, at vi på skolen, samtidig med at vi honorerer fagkravene i fornødent omfang, må få held med den anden, vigtige side af vor virksomhed: at opdrage til medleven i et folkeligt fællesskab.

Rektor sluttede:

Jeg ønsker for jer, der nu forlader os, at I som borgere i fremtidens Danmark må få både tid og lyst til at være med, hvor det gror i det folkelige liv, så I ikke bare isolerer jer i laboratorier og på kontorer, i villaer og sommerhuse.

Efter talen til de unge tog rektor i smukke vendinger afsked med lektor *Jespersen*, som forlod sin lærergerning ved skoleårets udgang.

Student *Karsten Woll* talte for årets studenter, og mens forsamlingen sang „Som en rejselysten flåde“, blev fanen båret ud, og dette års translokation var til ende.

Dimittendfesten

På translokationsdagen d. 24. juni blev der om aftenen holdt fest på hotel Roar for dimittenderne, deres forældre og lærerkollegiet, hvoraf 22 var mødt for at tage afsked med deres elever.

Ved middagen talte rektor *Tolderlund-Hansen* og udtalte sin glæde over, at der var kommet så mange. Han var glad for, at man under hyggelige former kunne samles med forældrene om deres „fælles børn“, inden de spredtes for alle vinde.

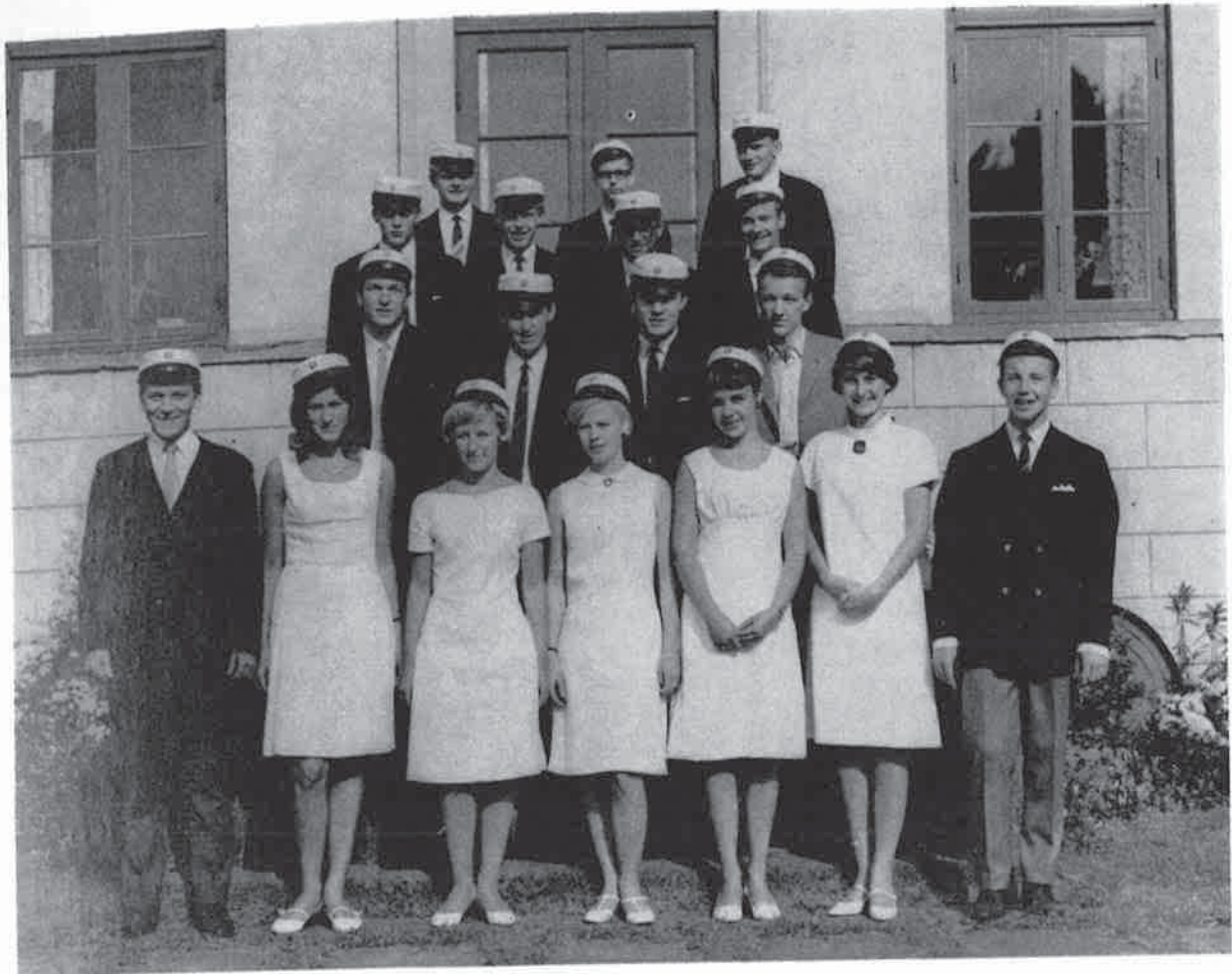
En tak blev rettet til Roskildenser-Samfundet, som stod usynligt bag denne fests arrangementer.

Formanden for Roskildenser-Samfundet, *Hans Rønø*, bød velkommen på foreningens vegne og overrakte senere både Oxholms legat og gymnastikpræmier til drengene, som ikke havde haft nogen konkurrence i år på grund af travlhed i skolen med de mange nye linier.

Under middagen var der musikalsk un-

III ns. c. og ck. Første række fra venstre: *Bodil Jensen, Anne Grethe Nissen, Else Buchwald Christensen, Margit Nellemann, Kirsten Skjoldby, Lykke Peetz-Schou, Erna Pilegaard Jørgensen, Ulla Vibholm*. Anden række fra venstre: *Ingelise Jørgensen, Kirsten Harders, Ellen Margrethe Hansen, Inge Lise Rasmussen*. Tredie række fra venstre: *Lene Corneliussen Jørgensen, Jytte Pheiffer, Aase T. Jensen, Hanne Ertmann*. Fjerde række fra venstre: *Erik Clausen, Ernst B. Frederiksen, Morten Hansen, Erik Müller*. Femte række fra venstre: *Lars Boie Christiansen, Knud Nielsen, Henning Winther Nielsen, Knud Capoin Larsen*.

III ma. y. og yn: Første række fra venstre: *Steffen Siggaard-Jensen, Ida Beiskjær, Jytte Skovgaard Jensen, Bodil Gøbel Larsen, Bodil Larsen, Ulla Petersen, Bo E. Weber*. Anden række fra venstre: *Carsten Klenum, Jan Rask, Carl Erik Henriksen, Kai A. Andersen*. Tredie række fra venstre: *Klaus Bonderup Pedersen, Thorkild Steen Rasmussen, David Olsen, Steen von Hedemann*. Fjerde række fra venstre: *Bo Tinghuus, Tom Rosenquist Jensen, Aksel Bjørnsen*.

derholdning af en studine, *Lulu Okholm*, som sang viser til eget guitar-accompagnement. Et virkeligt festligt, dygtigt og henrivende indslag, som begejstrede alle.

Adjunkt, fru *Povlsen* talte til realisterne og lektor *Damstedt* til studenterne. Statsadvokat *Bech*, student fra skolen 1935, talte på forældrenes vegne, og student *Marianne Røddersen* bragte skolen en tak for de tre gymnasieår på sine kammeraters vegne.

Senere blev der danset, og ballet blev som sædvanligt åbnet med en polonaise anført af rektor og en af studierne.

Efter den strenge eksamenstid og den højtidelige translokation var det en festlig og fornøjelig afslutning på de unges skoletid.

Farvel til skolen

Ved translokationen i sommer bragte student Karsten Woll en hilsen til skolen på sine kammeraters vegne.

Vi studenter er idag samlede for at blive dimitterede fra vor skole. Naturligvis er dette at blive student en stor glæde for os, men samtidig er det at få vort afgangsbrev også noget mindre dejligt, end man umiddelbart skulle tro.

I mange år har den hvide hue og studentereksamen været os et mål, og vi har arbejdet hen imod det, vi betragtede som enden på alt slid og slæb. Idag er eksamen blevet noget mere betydningsfuldt end blot et mål, for vi bør indse, at vi nu, efter at målet er nået, står med det som et middel, der skal danne grund for hele vort liv.

Her fristes jeg til at mindes Jens Hansen i Poul Martin Møllers „En dansk Students Eventyr“. For ham var den viden, man kunne indhente ved flittig læsning et mål i sig selv, og det er jo indlysende, at denne indstilling er ganske forkert.

Den eksakte viden, som vi har fået gennem gymnasiet, vil muligvis danne grundlaget for vore studier, men har vi ikke fået andet med, så må målet, studentereksamen, alligevel være forfejlet.

Netop i vor gymnasietid har vi oplevet, hvorledes skolen mere end nogensinde før har taget sigte på at danne mennesker end

blot at uddanne dem. Igennem den nye gymnasieordning, hvis første kuld vi er, er der blevet åbnet mulighed for langt mere end før at efterleve det gamle ord: non scolae, sed vitae. Hvor vidt denne nye ordning, denne nye indstilling, har båret frugt, kan kun fremtiden vise.

Iøvrigt har vi gennem mange år vænnet os til at føle konsekvenserne af den nye skoleordning i form af manglende lærebøger og usikkerhed, for ikke at sige ukendskab, til de nye pensa. Gennem vor gymnasietid har vore lærere kæmpet en sand kamp for at bibringe os den nødvendige viden på et grundlag, der i værste fald var manglende bøger og i bedste fald hæftede fortryk. Derfor må der også i vor tak til lærerne være en beundring for det slid, vi som det første hold i det nye gymnasium, har forvoldt dem.

Hvor ny og anderledes end skoleordningen er, så tror jeg dog, at den kun har ændret skolen i det ydre. Vi har fået en forståelse af, at Roskilde Katedralskole bygger på store og hævdvundne traditioner, som vi i vor skolegang har forsøgt at efterleve, og som vi i vort fremtidige liv vil se tilbage på med glæde og respekt.

Jeg vil slutte med at hylde den nye og alligevel så gamle skole, dens rektor og lærere.

Karsten Woll.

Vedtægter for Roskildenser-Samfundet

(stiftet den 28. oktober 1916)

§ 1. FORMAAL

Foreningens formål er at vedligeholde forbindelsen og styrke sammenholdet mellem gamle elever fra Roskilde Katedralskole, at yde studie- og uddannelseslån til medlemmer samt at fremme, hvad der tjener til ære og gavn for skolen.

§ 2. MEDLEMSSKAB

Som medlem kan optages enhver tidligere elev fra Roskilde Katedralskole samt et-

hvert siddende eller afgået medlem af skolens lærerkollegium.

§ 3. MEDLEMSBIDRAG

Størrelsen af det årlige kontingent fastsættes af generalforsamlingen.

§ 4. BESTYRELSE

Foreningens bestyrelse består af 13 af generalforsamlingen valgte medlemmer, hvoraf 5 og 6 afgår hvert andet år. De øvrige 2 skal repræsentere hver sit af de sidste 2 dimittendhold og træder tilbage efter 2 år.

§ 5. REGNSKABSÅR

Foreningens regnskabsår er fra 1. august til 31. juli.

III ns. a og ak: Første række fra venstre: Dorrit Damm-Ottesen, Birgit M. From, Else Foldager, Ingrid Nordbo, Lis Barkholt Ovesen, Mona Staxen Petersen, Hanne Hellsten, Benedicte Thorsen. Anden række fra venstre: Benedicte Boeskov, Lena Christiansen, Ingrid M. Pedersen, Birthe Ingvarsen, Lis Faber. Tredie række fra venstre: Anne Volmer Nielsen, Lise Krüger, Bodil K. Hansen, Lise A. Beck. Fjerde række fra venstre: Kirsten Vestager Hansen, Tove Petersen, John Wienberg, Ulf Østergaard-Nielsen. Femte række fra venstre: Birger Heide Hansen, Uffe K. Christensen, Erik Agner, Niels Thorsen.

Realisterne: *Stig Eldov, Vibeke Frantzen, Mogens Hartington Jensen, Mona Leergaard, Max Leth, Bjarne Lund-Jensen, Jørgen Thusholt Madsen, Helen Mikkelsen, Vibeke Schou, Stig Stormgaard, Bodil Zwergius.*

§ 6. REVISION

Foreningens årsregnskab revideres af 2 af generalforsamlingen for 2 år ad gangen valgte revisorer, af hvilke 1 afgår hvert år.

§ 7. MIDLER

Foreningens midler administreres af bestyrelsen under ansvar for generalforsamlingen.

Uden generalforsamlingens tilladelse må grundfonden ikke nedbringes under 1000 kr. Foreningens værdipapirer noteres til ihænde-haver og deponeres i Roskilde Sparekasses åbne depot med påtegning, at der til disposition kræves underskrift af 3 bestyrelsesmedlemmer.

§ 8. GENERALFORSAMLINGEN

Foreningens højeste myndighed er gene-

ralforsamlingen, der afholdes om efteråret og indkaldes af bestyrelsen med 14 dages varsel.

Dagsordenen fastsættes af bestyrelsen.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, må forud indsendes til bestyrelsen.

Beslutninger på generalforsamlinger tages ved simpel stemmeflerhed, dog fordres til vedtagelse af vedtægtsændringer en majoritet på to trediedele af de mødtes stemmer. Til opløsning af foreningen kræves vedtagelse på 2 på hinanden med 2 måneders mellemrum følgende, særlig hertil indvarslede generalforsamlinger med fire femtedel af de mødtes stemmer på begge generalforsamlinger.

Ekstraordinær generalforsamling afholdes

enten efter bestyrelsens bestemmelse, eller når skriftlig begæring herom fremsendes fra mindst 30 medlemmer, og bestyrelsen skal da inden 14 dage foretage fornøden indkaldelse med 8 dages varsel.

§ 9. STUDIE- OG UDDANNELSES- FONDEN

Studie- og uddannelseslån må som regel ikke overstige 2.000 kr. Af lånene svares en lav rente, der fastsættes af bestyrelsen. Lånene ydes mod passende sikkerhed, men bestyrelsen kan fravige dette krav i særlige til-

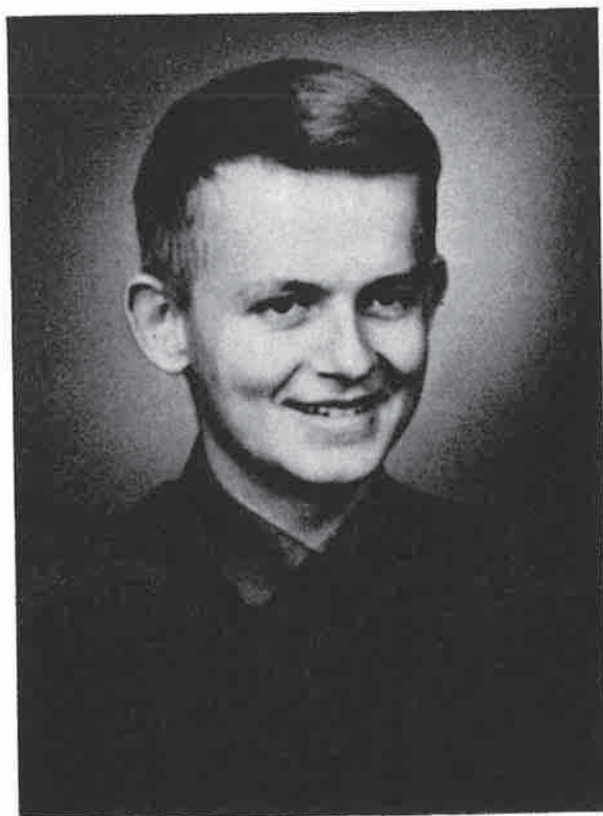
fælde. Lånene må være afviklet i løbet af 8—15 år, afhængigt af tidspunktet for optagelsen.

Undtagelsesvis kan der ydes støtte til nødlidende medlemmer.

§ 10. OPLØSNING

I tilfælde af foreningens opløsning overgår dens midler til Roskilde Katedralskole, at uddele som legater til dimittender.

Således vedtaget på generalforsamlingen 1958 med ændringer 1963 og 1964.

To nye bestyrelsesmedlemmer

På generalforsamlingen blev der valgt to nye medlemmer til bestyrelsen. I stedet for landsretssagfører Børge Svarre Nielsen, der på grund af stor arbejdsbyrde i advokatrådet ønskede at træde tilbage, valgtes lægesekretær *Inge Winther*, st. 1935. Hun har overtaget sekretærposten og har allerede i det forløbne år udført et stort arbejde for foreningen.

Det andet nye medlem er stud. jur. *Eskild Jensen*, st. 1965, som sidste afgangsholds særlige repræsentant.

Vi ønsker de to nye bestyrelsesmedlemmer velkommen til arbejdet i bestyrelsen.

Roskildenser-Samfundets regnskab

1. august 1965—31. juli 1966

A. Kasseregnskab

Driftsfonden

Bank, postgiro- og kassebeholdning 1. august 1965... .. kr. 1.183,35

Indtægter i regnskabsåret:

Medlemskontingenter	kr.	16.919,50	
Overf. fra fonden til udg. af skolens historie (rest-saldo)	-	2.845,32	
Ahlefeldts legat	-	547,22	
Renter overført fra A. P. Andersen og hustr. mindefond	-	8.347,21	
Renter af bank- og postkonto	-	136,26	- 28.795,51
			<hr/>
	kr.		29.978,86

Udgifter i regnskabsåret:

Stiftelsesfest 6.-11. 1965	kr.	1.527,00	
Vinterfesten 2.-4. 1966.....	-	628,50	
Dimmittendfesten 24.-6. 1966.....	-	1.844,50	
Roars Kilde nr. 47	-	5.266,80	
Medlemsliste 1965	-	3.243,00	
Roskildenser-Samfundets legat	-	500,00	
Gymnastikpræmier	-	709,70	
Gaver	-	204,60	
Administration	-	8.439,40	- 22.363,50
			<hr/>
Bank-, postgiro og kassebeholdning 31. juli 1966	kr.		7.615,36

Fonden til udgivelse af skolens historie

Sparekassebeholdning 1. august 1965	kr.	2.265,98	
Renter af sparekassebeholdning.....	-	55,20	
Renter af obligationer	-	80,00	
Salg af indkøbt sats	-	3.015,30	
Salg af bøger	-	14.750,00	
			<hr/>
	kr.	20.166,48	
Trykning, indbinding m. v.	-	17.321,16	
			<hr/>
Overført til driftsfonden	kr.	2.845,32	

Waldemar Oxholms legat

Sparekassebeholdning 1. august 1965	kr.	181,21
Renter af sparekassebeholdning	-	8,49
Renter af obligationer	-	105,00
		294,70
Legatportion	-	200,00
		94,70
Sparekassebeholdning 31. juli 1966	kr.	94,70

Overlæge Sjøbergs boglegat

Sparekassebeholdning 1. august 1965	kr.	695,84
Renter af sparekassebeholdning	-	24,13
Renter af obligationer ÷ depotgebyr kr. 5,00	-	195,00
		914,97
Legatportioner	-	600,00
		314,97
Sparekassebeholdning 31. juli 1966	kr.	314,97

Studie- og uddannelsesfonden

Sparekassebeholdning 1. august 1965	kr.	9.581,41
Renter af sparekassebeholdning	kr.	122,25
Renter af obligationer	-	655,00
Renter af udlån	-	1.430,35
Gaver fra medlemmer	-	654,00
Afdrag på lån (÷ 7 lån)	-	9.550,00
Overført fra A. P. Andersen og hustrus mindefond	-	10.000,00
		22.411,60
		31.993,01
Nye lån (13 lån)	kr.	26.000,00
Administration	-	1.000,00
		27.000,00
Roskilde Sparekasse 02-80.105 og B 970 31. juli 1966	kr.	4.993,01
<i>A. P. Andersen og hustrus mindefond (Legatkapital: kr. 40.000,00):</i>		
Sparekassebeholdning 1. august 1965	kr.	48.347,21
Renter af sparekassebog	-	2.640,74
		50.987,95
Overført til udlån	kr.	10.000,00
Overført til driftsfonden (renter indtil 31.-7. 1965)	-	8.347,21
		18.347,21
Roskilde Sparekasse 06-59572 31. juli 1966	kr.	32.640,74
<i>Lektor Schoustrups legat:</i>		
Sparekassebeholdning 1. august 1965	kr.	1.263,25
Renter af sparekassebeholdning	-	78,95
		1.342,20
Roskilde Sparekasse 06-60.536 31. juli 1966	kr.	1.342,20

B. Formueregnskab

Grundfonden:

Præmieobligationer:

5 stk. 1948 blå à 50 kr.	kr.	250,00	
5 stk. 1959 grønne à 50 kr.	-	250,00	
50 stk. 1962 gule à 10 kr.	-	500,00	kr. 1.000,00

Driftsfonden:

Postkonto nr. 7150	kr.	1.360,81	
Roskilde Landbobank B 29.197	-	936,48	
Roskilde Landbobank D 104.728	-	5.140,77	
Kassebeholdning	-	177,30	7.615,36

Fonden til udgivelse af Skolens Historie:

Kr. 2000 4 % Dansk Statslån S 1987	-		2.000,00
--	---	--	----------

Waldemar Oxholms legat:

Roskilde Sparekasse C nr. 66.980	kr.	94,70	
Kr. 3000 3½ % nye jydsk Købstads Crf. 9. serie	-	3.000,00	3.094,70

Overlæge Sjøbergs boglegat:

Roskilde Sparekasse D nr. 25.874	kr.	314,97	
Kr. 5.000 4 % Østift. Kreditf.	kr.	5.000,00	5.314,97

Studie- og uddannelsesfonden:

Roskilde Sparekasse 02-80105	kr.	3.870,30	
Roskilde Sparekasse B 970	-	1.122,71	
1.000 kr. 4 ½ % Østift. Kreditf. 13. serie	-	1.000,00	
7.000 kr. 4 % Østift. Kreditf. 16/1	-	7.000,00	
5.000 kr. 4 % Ny Jydsk Købstads Krf. 9. serie	-	5.000,00	
2.000 kr. 4 % Dansk Statslån S. 1987	-	2.000,00	
1.000 kr. 5 % Østift. Kreditf. 15/2	-	1.000,00	
Udstående lånemidler (43 lån)	-	77.500,00	
Roskilde Spareks. 06-59572 (A. P. Andersen og hustrus mindefond)	-	32.640,74	
Roskilde Spareks. 06-60.536 (lektor Schoustrups legat)	-	1.342,20	132.475,95

kr. 151.500,98

Roskilde den 30. september 1966.

HOLGER RØRDAM HANS RØNØ KAREN ANDERSEN-ROSENDAL
 MOGENS RØEST-HANSEN SVEND JOHANNSEN BIRTHE JUUL
 GRETE SIECK ERIK CARSTENSEN SVEN JOHANSEN OLE ANDRESEN
 INGE WINTHER KIRSTEN REISBY ESKILD JENSEN

Undertegnede har gennemgået regnskabet for grundfonden og driftsfonden, regnskabet for fonden vedr. udgivelse af skolens historie, Wald. Oxholms legatregnskab og overlæge Sjøbergs boglegatregnskab for året 1965—66 med tilhørende bilag og ikke fundet anledning til nogen bemærkning.

Størrelsen af kontingentrestancer er ikke konstateret.

De anførte obligationer, indlånsmidler og beholdninger til stede.

Fra Roskilde Sparekasse, der administrerer studie- og uddannelsesfonden, foreligger revideret årsregnskab.

Roskilde, den 9. august 1966.

ESBEN JOHANNSEN

» KILDEKALK «

Ansøgninger om lån fra Roskildenser-Samfundets studie- og uddannelsesfond stiles til bestyrelsen og sendes til legatudvalgets formand, lektor *Svend Johannsen*, Allehelgensgade 13, Roskilde. Der kan ydes lån både til studerende og til skolens elever. Nærmere oplysninger fås hos lektor Johannsen.

★

Karsten Woll fik ved translokationen overrakt Roskildenser-Samfundets legat på 500 kr., og som en ekstragave fik han Skolens Historie.

Oxholms legat på 100 kr. blev ved dimittendfesten givet til st. *Niels Thorsen*.

★

Den 5. april uddelte Roskildenser-Samfundet ved tre pige-gymnastikopvisninger sølvbægre til de tre dygtigste på hvert hold, altså i alt ni, der tilfaldt følgende III g'er: *Bodil Hansen, Birte Ingvarsen, Britta Hartmeyer, Mette Højrup Pedersen, Kirsten Skjoldby, Gerda Hansen, Dorte Friis, Bodil Gøbel Larsen og Bente Pedersen*.

★

Dregegymnastikopvisningen om Roskildenser-Samfundets præmier lod sig ikke gennemføre i år. I stedet blev de tre malm-bægre uddelt ved dimittendfesten. Efter gymnastiklærernes indstilling tilfaldt de studenterne *Bo Tinghuus, Steen v. Hedemann* og *Gert Dalgaard Petersen*.

★

Overlæge *Sjøbergs* boglegat er for 1965 efter ansøgning tildelt stud. med. *Hanne Janniche*, Collegium Medicum, med tre portioner a 200 kr. Det er en betingelse for at få legatet, at man bor på ovennævnte kollegium. Kun hvis beboeren af Roskildenser-Samfundets værelse er roskildenser, er denne fortrinsberettiget.

★

Skulle der være rettelser til den nye medlemsliste, bedes medlemmerne selv gøre sekretæren, fru Inge Winther, Skomagergade 3², opmærksom derpå.

Rektor *Tolderlund-Hansen* har som i tidligere år udbedt sig en lille beretning om Roskildenser-Samfundets virksomhed til skolens årsskrift 1966. Formanden har naturligvis med taknemmelighed efterkommet rektors anmodning.

★

Hotel „Prinsen“, som i 90 år har været samlingssted for Roskildes borgere og utallige gange har dannet rammen om Roskildenser-Samfundets fester, er blevet solgt til Landmandsbanken, som vil indrette en filial i en del af bygningen. Ejerskiftet betyder ikke at hotellet nedlægges. „Prinsen“ vil blive videreført både som hotel og restaurant, og den nuværende ledelse fortsætter som forpager. Hotellet blev bygget i 1876 af et borgeraktieselskab men overgik i 1916 til privat eje og har siden tilhørt familien *Jacobsen*.

★

Medicinaldirektør dr. *Johannes Frandsen*, som er elev fra Roskilde Katedralskole, har udgivet sine erindringer. I bogen er der bl. a. en levende skildring af skoleårene i Roskilde.

★

Lørdag den 2. april var der fest for de unge årgange, hvilket vil sige for dimittenderne og medlemmer af foreningen inden for de sidste fem årgange. Festen blev holdt på hotel Prinsen, hvor en gruppe af skolens elever opførte *Ionesco's* Den skaldede sangerinde. Bagefter var der dans til et orkester, der i programmet blev betegnet som orkestret, der kunne alt. Denne fest blev afholdt af skolen og Roskildenser-Samfundet i fællesskab.

★

Pensioneret lektor, dr. phil. *J. O. Ahrnung* er en flittig forsker. Som udløber af sit omfattende arbejde med afslutningen af Roskilde Domkapitels historie har han i 1966 udsendt hele to digre og lærde værker. Det ene er en rigt illustreret monografi over De hellige tre kongers femhundredårige kapel ved Roskilde Domkirke (Chr. I's kapel), betalt af statens almindelige viden-

skabsfond. Det andet er Roskilde domkaptels jordebog 1568, udgivet af selskabet til udgivelse af kilder af dansk historie og bekostet af Carlsbergfondet. Begge bøgerne, der helt igennem er præget af dr. Ahrnungs omhu og videnskabelige grundighed, er udsendt på G. E. C. Gads forlag.

★

For fjerde gang udsender Roskildenser-Samfundets formand, *Hans Rønø*, nu til jul et udvalg af sine lokalhistoriske lørdagsartikler fra Roskilde Tidende. Bogens titel i år er: Roskilde-billeder fra svundne dage.

★

På 1. sal i Bondetinget 1 findes et aflåset værelse, hvortil kun formændene for de forskellige foreninger inden for skolen har nøglen. Her kan man mødes i frikvartererne og holde bestyrelsesmøder om foreningernes problemer helt uden indblanding fra nogen sider.

★

I skolens årsskrift findes et afsnit, der hedder „ordensregler“. Derfra bringer vi et

par eksempler, som viser lidt om forholdene på skolen i vore dage. Der står bl. a.: Kun elever, der har fået tildelt plads, må cykle eller køre på knallert til skole. — Tobaksrygning er tilladt for eleverne i II og III g, dog kun i den lille gård. — Når man færdes på gange og trapper, skal man holde til højre, så der er plads til modgående færdsel. — Forsætlig eller tankeløs beskadigelse af skolens ejendom (også skolebøger) vil medføre erstatningskrav. — Eleverne skal rette sig efter præfekternes anvisninger.

★

Ved festen i forbindelse med skoleballet blev de afgående præfekter takket for deres gode hjælp. De havde i perioder haft et slidsomt hverv. Det store antal vandreklasser og den lange trælse vinter havde gjort det tungere end sædvanlig at få den indre trafik afviklet på fuldt tilfredsstillende måde.

★

Fra Ungdommens Uddannelsesfond modtog skolen i fjor et samlet stipendiebeløb på 69.400 kr., som blev uddelt til 64 elever.

Roskildenser-Samfundets bestyrelse i jubilæumsåret

Teaterinspektør Holger Rørdam, æresformand, Bakkevej 10, Kbhvn. N. V. (Go. 2002). St. 12. Valgt 1916.

Kirkegårdsinspektør Hans Rønø, formand, St. Gråbrødrestræde 12, Roskilde, (03 35 02 24). St. 22. Valgt 1936.

Musikpædagog fru Carina Andersen-Rosendal, redaktør, Vesterbrogade 71, København V. (Hilda 2586). R. 25. Valgt 1950.

Advokat Mogens Ræst-Hansen, næstformand, „Højjerghus“, Kornerup pr. Roskilde (Lindborg 43). St. 51. Valgt 1955.

Lektor Svend Johannsen, Allehelgensgade 13, Roskilde, (03 35 14 45). Valgt 1956.

Ekspeditionssekretær cand. jur. fru Birthe Juul, Classensgade 19 A, 2, Kbhvn. Ø. (Øbro 9973). St. 38. Valgt 1957.

Fuldmægtig, fru Grete Sieck, Strandboulevarden 3, Kbhvn. Ø. (Øbro 9101). St. 40. Valgt 1959.

Branddirektør Erik Carstensen, H. D., Klostervang 21, Roskilde (03 35 25 02). R. 35. Valgt 1961.

Stud. jur. Sven Johansen, Hejrevej 32, Roskilde. St. 60. Valgt 1961.

Cand. polit. Ole Andresen, Køgevej 45 A I th., Tåstrup. (01 99 22 03). St. 56. Valgt 1962.

Lægeseekretær, fru Inge Winther, sekretær, Skomagergade 3, Roskilde. (03 35 65 02). St. 35. Valgt 1965.

Kirsten Reisby, Tjæreby pr. Roskilde, (03 35 90 12). St. 64. Valgt 1964.

Stud. jur. Eskild Jensen, Dorphs Allé 54, Tåstrup, (01 99 11 47). St. 65. Valgt 1965.

INDHOLD

Roskildenser-Samfundet, 1916—1966	1
Altid Leander, aldrig Jeronimus	6
Tak fra skolen til det jubilerende Samfund	7
Roskildenser-Samfundets hårde kerne	8
In majorem gloriam scholæ roskildensis	9
„Den spinatgrønne hest“	12
Afsked med lektor Jespersen	13
Minder fra Roskilde.....	14
Til Dimittenderne 1966	15
Den nye gamle skole fylder 40 år	16
En fodtur på 5000 kilometer	19
Pigegymnastik	22
Årets jubilarer	24
Generalforsamlingen 1965	30
Stiftelses- og jubilarfesten 1965	31
Intet nyt — — — og dog	32
Translokationen 1966	34
Dimittendfesten	38
Farvel til skolen	40
Vedtægter for Roskildenser-Samfundet	41
To nye bestyrelsesmedlemmer	43
Roskildenser-Samfundets regnskab	44
„Kildekalk“	47
Roskildenser-Samfundets bestyrelse	48

ROARS KILDE

Udgivet af Roskildenser-Samfundet
Redaktør: Carina Andersen-Rosendal
Christian Stigaards Bogtrykkeri, Roskilde.